

Naročnina mesečno 25 Din, za inozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v Kopitarjevi ul. 6/III

SCLOVENECE

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Ček račun: Ljubljana št. 10.650 in 10.349 za inzerate: Sarajevo št. 7563 Zagreb št. 39.011, Praga-Dunaj 24.707

Uprava: Kopitarjeva 6, telefon 2992

Šestilo in kladivo

»Svet vodijo popolnoma druge sile, kakor pa si jih predstavljajo javnost, ki nima prilike, da pogleda v zakulisje političnih dogodkov. To so besede slovitega angleškega politika Disraelija, ko je govoril o tajnih družbah, ki so pripravile revolucionarno leto 1848 v Evropi.

Disraelova ugotovitev še tudi danes ni nič manj aktualna. Kajti vsi veliki dogodki povojne dobe, revolucije, ki so popolnoma spremenile stanje in obraz mnogih držav, vse imajo svojo predzgodovino in svoje začetke v osrčju tajnih družb, ki jih javnost prav malo, navadno pa nič ne pozna in ki tudi za večino svojega članstva skrivajo svoje najbolj skrite tajne. Mislimo tukaj na framasonerijo, ki je svoje tajne, podzemne sile prvič v zgodovini preizkusila ob pripravi in izvedbi velike francoske revolucije v teku »petih svetih let«, kakor masonski bratje ono krvavo dobo s framasonsko spošljivostjo imenujejo. Od tedaj pa prav do danes je tajna roka masonerije vmešana v vsa prevratna gibanja, pa naj nastopajo navidezno pod še tako nasprotnimi gesli. Zadnji veliki politični prevrat, ki so ga framasoni izvedli v Evropi, je bila španska revolucija in strmoglavljenje dinastije. Med enajstimi ministri prve revolucionarne začasne vlade v Madridu je bilo osem vodilnih framasonov: Zamora, Prieto, Lerroux, Fernando de los Rios, Marmel Azana, Alvaro de Albornoz, Largo Caballero in Martinez Barrio. To so imena vodilnih političnih mož, ki jih neprestano še tudi danes čujemo iz Španije. Alcala Zamora je itak predsednik španske republike.

Že dogodki ob španski revoluciji, še mnogo bolj pa v porevolucionarni dobi so pokazali, da se masonerija pripravlja, da napiše na svoja bandera, bolj udarna in bolj revolucionarna gesla, ki naj bi duhu in toku časa bolj odgovarjala. Prostožidarske lože so, kar tiče svojega članstva, sestankov, obredov, zlasti pa taktike in ciljev, vedno skušale ostati napram javnosti kolikor mogoče zavite v neprodorno tajnost. To, kar masoni povedo javnosti o sebi, da so pravzaprav le nekaka filantropična, humanitarna organizacija, ki se bori za svobodo razuma, znanosti in človekovega napredka, je morda res del njihovega programa, ki bi utegnil izvirati iz prvih let masonskega gibanja (okrog 1717), ko je v Evropi bila še velika moda oboževanje človeškega razuma in vekovitega napredka, — vendar nihče ne bo danes verjel, da so ta človekoljubna stremeljenja edini framasonski cilj in vse njihov program. Gre temveč za politično versko sekto, ki bi hotela postaviti svet na nove, povsem drugačne temelje, kakor pa so krščanska socialna in politična načela. Framasonski ideal je božanski človek, ki le vase veruje in ki ne priznava druge norme, kakor svojo lastno voljo in svoj razum. Zato gleda v krščanstvu z njegovo nadzornostjo religijo in usmerjenostjo k nadnaravnosti, zlasti pa še v katolicizmu, svojega največjega nasprotnika. Večen refren framason, lož že od nekdaj je, da je treba Cerkev uničiti, vzeti ji predvsem ves vpliv na javno življenje, preskati vsak kontakt z ljudstvom, ki bi ga Cerkev hotela navezati s pomočjo versko moralne vzgoje v šoli ali pa potom katoliških kulturnih in prosvetnih organizacij. Cerkev potisniti nazaj v zakrstitelj in jo tamkaj osamelo ignorirati ali pa natolecevati in smešiti, to je stoletna kulturnobojna taktika masonerije prav povsod, kjer pride do oblasti. Proti krščanskemu univerzalizmu dviga masonerija antitezo, svoj masonski univerzalizem namreč, ki zamera idejo božjega npravnega zakona in posmrtnega življenja in izpoveduje ideal pozemeljske sreče, do katere se bo človek povzpels s pomočjo umskega in materialnega napredka.

V tem osnovnem gledanju na življenje in svet se masonska miselnost popolnoma krije z ideologijo marksizma. Masonerija in marksizem sta idejna zavezništva. To idejno zavezništvo dveh, samo po taktiki različnih univerzalizmov pa postaja bolj in bolj stvarna resničnost, zlasti odkar se masonerija, — ki pazno sledi tokovom časa in jih spretno uporablja v svojo korist, — tudi taktično prilagodi ideji marksizma, ali če hočete tehniki marksistične borbe. Pred 150 leti je masonerija slutila zmago meščanstva nad aristokracijo in drugimi privilegiranimi stanovi v državi. Tedaj je v imenu človečanskih pravic pogrnala na barikade meščanstvo in z njegovo pomočjo vrgla in razvednila aristokracijo. Danes masonerija čuti, da se socialno težišče potiska k ljudskim masam, k proletariatu. Zato išče pota med proletariati in hiti ustvarjati kadre za proletarsko masonerijo, ki naj bi vrgla in razvednila sedanjo, še vedno vladajočo meščansko družbo.

Masonerija se zaveda, da bi idejno, taktično in politično silno pridobila, ako se ji s pomočjo marksizma posreči direktn vpliv na delavske mase. V to smer se osredotočuje zadnja leta njeno glavno delo. Ponekod je opazovati že zelo »rečno« in prisrčno sodelovanje med brati masoni in sodrugi marksisti. Omenili smo Španijo, kjer je prevrat izza kulis pripravila masonerija in po storjenem delu na »terenu«, ki so ga seveda izvedli drugi, nemudoma prevzela v svoje roke vso oblast. Med prvimi pomembnejšimi akti nove vlade je bilo priznanje sovjetske Rusije, odpoved konkordata, odkrit kulturni boj itd. Špansko ljudstvo je na volitvah masonsko marksistično vladno bratstvo močno razrahljalo in poslalo druge moke v parlament. Toda od tedaj masonerija neprestano poganja marksiste — ali, da se lepše sliši, »proletariat« na barikade in dela poskuse, kako bi nasilno prišla na oblast, s katere jih je narod preprodil. Vodja marksistov, Largo Caballero, imenovan tudi »španski Lenin«, je eden vodilnih masonov, ki od masonske internacionale dobiva ne le denar, ampak tudi navodila za »borbo proletariata«.

Druga država, kjer ima loža na vrvi proletariata, je Mehika. Kakor znano, je nekronani kralj Mehike še vedno prosluli Calles. Calles je framon, ki se mu vedno znova posreči nahujsati mase proti »kapitalistični Cerkev«, čeprav je že davno ob vse imetje. V resnici je pa Plutarh Calles — kakor je celo »Frankfurter Zeitung« pred nekaj dnevi pisala, daleko najboga-

Kaj skuša doseči Gömbös v Rimu?

Da se zaduši marsejski zločin...?

Francoski list ie razgalil madjarske namene - Poziv Mussoliniju, naj v imenu miru ne štiti vaditeljev teroristov na Janka Pusti - Neobhodni predpogoji za italijansko-jugoslovanski sporazum

Rim, 5. nov. b. Madjarski ministrski predsednik Gömbös, ki je sredi ob 10 odpotoval z brzovlakom na Dunaj, je prišel nocoj v Rim. Ob tej priliki skoraj vsi italijanski listi povečujejo pomen sestanka med Gömbösem in Mussolinijem. V uradnem poročilu povdarjajo, da je določen točen program za sestanek, ki v nobenem primeru ne more biti drugačen kakor prijateljski sestanek za sodelovanje obeh držav na temelju znanega rimskega protokola, ki sta ga podpisali Madjarska in Italija. »Resto del Carlinoz« objavlja inozemske komentarje, da bi bil obisk Gömbösa v Rimu lahko v zvezi z njegovim obiskom v Varšavi in da bi se sestanek med Mussolinijem in Gömbösem lahko postavil v okvir želja, da se nadaljuje pogajanja za francosko-italijansko zблиžanje. List dalje trdi, da Gömbös obisk v Rimu ni v zvezi s kakšnimi komplimentarnimi nameni in cilji.

Pariz, 5. nov. AA. V današnjem »Echo de Paris« se Pertinax obširno bavi s potovanjem predsednika madjarske vlade Gömbösa v Rim in pravi med drugim:

Potovanje g. Gömbösa v Rim nima prav nič skrivnostnega. Še nikdar ni noben predsednik vla-

de odšel na potovanje, ki bi bilo jasnejše od potovanja g. Gömbösa. Na dlani je, kaj želi predsednik madjarske vlade dobiti od g. Mussolinija. Skušal bo pri njem doseči, da se v svetu DN v Ženevi ne načne nikaka debata v zvezi z marsejskim zločinom. Dalje bo zahteval, da se vobče ne začne nikaka mednarodna debata o početju teroristov sploh. Dalje bo skušal Gömbös doseči, da Italija pri svojih poskusih za zблиžanje s Francijo ne opusti stališča madjarskega revizionizma.

Znano je, pravi Pertinax, da je madjarski zunanji minister Kanya že 20. oktobra t. l. odšel v italijansko prestolnico s istim ciljem, s katerim zdaj potuje g. Gömbös v Rim, kakor je potoval tudi v poljsko prestolnico. Ker prizadevanja g. Kanye v Rimu niso obrodila uspeha in se niso dali doseči prav nobeni konkretni rezultati na sestanku s poljskimi in italijanskimi državniki, bo skušal zdaj predsednik madjarske vlade sam izvršiti ono, kar se Kanyji ni posrečilo.

Debata, ki se bo med Gömbösem in Mussolinijem vršila v Rimu, pravi Pertinax, bo velikega pomena. Mirno smemo reči, da bo od te debate v glavnem odvisna tudi francosko-italijanska sprava.

Saj Francija ne more doseči z Italijo nikakega političnega sporazuma vse dotlej, dokler bo Italija v slabih odnosih z Malo zvezo, zlasti z Jugoslavijo. Italijansko-jugoslovanski sporazum je razumljiv in možen le tako, da rimska diplomacija ne bo več podpirala revizionističnih teženj Madjarske in če se ne bo zavzemala za revizijo teritorialnih klavzul mirovnih pogodb.

Na drugi strani, pravi Pertinax, pa Francija ne more odbiti Mali zvezi in Balkanskemu sporazumu zahteve, da se popolnoma razšiti vloga, ki so jo igrali madjarski uradniki in častniki pri zaroti zoper kralja Aleksandra I. To pomeni, da se francosko-italijanski razgovori ne morejo uspešno zaključiti vse dotlej, dokler bo Mussolini štiti vojaške vaditelje iz taborišča Janke Puste.

Svoja izvajanja zaključuje Pertinax takole: Ali bo Mussolini vendar že izprevidel, da se v donavski kotlini ne more napraviti nič solidnega in varnega brez sodelovanja med Italijo in Malo zvezo? Ali bo predsednik italijanske vlade vendar že izprevidel, da ni moči premakniti niti enega obmejnega količka, ne da bi iz tega nastala nevarnost za mir na kontinentu?

Sprememba francoske ustave

Naval levice na vlado

Doumergue stoji trdno - Strah poslancev pred volitvami

Pariz, 5. nov. c. Borba za spremembo ustave je v polnem teku. Zdaj se je spor preselil v parlament in začele so se intrige proti vladi, da je nemogoče ugotoviti, kakšen je položaj in kakšno je razmerje moči. Vsi poslanci se namreč čutijo zadete v živo, ker je bistvo načrta spremembe ustave zapopadeno v tisti točki, kjer se govori o razpustu parlamenta kot nekaki kazni, ki naj pade na tiste, ki so deskreditirali parlamentarno demokracijo. Dasi se zdi, da je Doumergueov položaj zelo trden, e vendar le treba priznati, da plove zadnji čolnček na razburkanem morju parlamentarnih strasti in interesov. V hodnikih zbornice so danes prišle tudi »stare brade« iz senata, ki so na Doumerguea še bolj jezne nego poslanci sami. Tako intrigirajo senatorji še mnogo bolj, nego bi to odgovarjalo tovarišem senatorja Doumerguea.

Nikdar še ni javno mnenje tako težko pričakovalo izida tega parlamentarnega spopada, ki se bo odigral te dni. Jutri dopoldne se bo sestal ministrski svet, da sestavi zakonski predlog o dvanajstih. Danes so se razširili glasovi, da bodo radikalni ministri še odločneje nastopili proti Doumergueu, ker so se danes iz senata razširile vesti, da zahteva Doumergue predhodno glasovanje o dvanajstih zaradi tega, ker hoče imeti za proračunsko dobo treh mesecev popolnoma proste roke, da v tem času razpusti parlament in izvede nove volitve. Novi parlament bi potem tudi razpravljal o novem proračunu.

Predsednik republike Lebrun je danes sprejel predsednika parlamenta Fernanda Bouissona. Na tem sestanku se je govorilo samo o tem, kako se naj praznijo spomin blagopokoj. kralja Aleksandra in pokojnega Barthouja. Vsa jutrišnja seja bo posvečena tej spominski slavnosti.

Mislilo se je, da se bo lahko debata o spremembi ustave nadaljevala takoj v sredo, vendar pa so člani proračunskega odbora odgovorili, da

predlog o dvanajstih v sredo še ne bo mogel iti skozi odbor in je zato Doumergue sklenil, da se bo odločila debata o dvanajstih vršila v četrtek.

Dočim bojejo parlamentarci in senatorji vprašanje spremembe ustave omejiti zgolj na torišče parlamentarne taktike, se javno mnenje silno vneto udeležuje te ustavne borbe. Danes je predsednik Doumergue sprejel odposlanstvo bivših bojnikov, trgovskih in ostalih gospodarskih organizacij, ki predstavljajo nad 3 milijone organiziranih članov. Ta delegacija je predala Doumergueu spomenico, v kateri mu izraža popolno zaupanje in ga prosi,

Uredba o potninah sodnih uradnikov

Belgrad, 5. nov. AA. Pravosodni minister je na podlagi pooblastila finančnega zakona in v soglasju s finančnim ministrom izdal uredbo o izpodbijanju in dopolnitvah uredbe za uradna potovanja sodnih uradnikov in uslužbenecv, ki jih opravijo v interesu, na stroške in na zahtevo zasebnih strank od 29. marca 1929. Po tem pravilniku pripada sodnim uradnikom in uradniškim pripravnikom s popolno srednjo šolo dnevnica po 3 Din, vsem drugim pa dnevnica po 2 Din od kilometra. Sodni uslužbenici, ki potujejo v interesu in na stroške zasebne stranke, imajo pravico do odškodnine, in sicer uradniki od 1. do 5. skupine na železniški ali parniški vozni listek I. razreda, vsi drugi uradniki in uradniški pripravniki s fakultetno izobrazbo ali s popolno srednjo šolo pa imajo pravico do železniškega voznega listka II. razreda, pri vožnji s parnikom vozni listek I. razreda. Uradniškim pripravnikom z nepopolno srednjo šolo, zvaniki-kom in služiteljem pripada odškodnina železniškega III. razreda ali parniškega II. razreda. Pri po-

naj vztraja v borbi za ozdravljenje francoskih političnih razmer do konca. Hkrati obsega spomenica tudi zametek stanovske preureditve družbe.

Danes popoldne se je sestal socialistični poslanski klub, ki se je izjavil proti sprejetju dvanajstih in proti sprejetju ustave. Leon Blum bo sam popeljal delegacijo svoje stranke k predsedniku Doumergueu, ki bo protestirala proti temu, da se slabo postopa z begunci iz Španije. Jutri dopoldne pa se sestane radikalni poslanski klub, ki bo zavzel svoje stališče. Izid tega sestanka je najbolj važen in se zato pričakuje z razumljivo rado-vednostjo.

Francoski minister v Moskvo

Pariz, 5. nov. c. Francoski trgovski minister Lamoureux odpotuje jutri zvečer ob desetih v Moskvo na povabilo sovjetske vlade. To potovanje je hkrati demonstracija rusko-francoskega zavezništva, dasi se za njim krijejo predvsem želje sovjetskih finančnikov, ki iščejo kreditov.

Kriza v sovjetski vladi

Litvinova nameravajo vreči

Na izpraznjeno mesto bo baje prišel Bolgar Domonjakov

Pariz, 5. nov. b. Tukajšnji listi trdijo v nekem poročilu iz Rige, da so po vestih, ki so prispele iz Moskve, nastali nesporazumi med člani sovjetske vlade. Nekateri člani vlade ostro obsojajo postopanje sovjetskega komisarja za zunanje zadeve Litvinova ter ga obtožujejo, da smernice njegove zunanje politike niso v skladu z interesi sovjetske Rusije. Trdi se, da so Litvinova odkrito pozvali, da odstopi. Litvinov se je trudil, da opraviči svoje

postopanje, toda njegova utemeljitev ni odstranila nerazpoloženja opozicije. Šele po odločnem posredovanju Stalina se je položaj za Litvinova nekoliko zboljšal. Trdijo, da bo Litvinov po zasedanju Zveze narodov, kjer bo aktivno sodeloval, podal ostavko, in da ga bo v vodstvu ruske zunanje politike zamenjal Domonjakov, ki velja že več let kot eden od najagilnejših predstavnikov v komisariatu za zunanjo politiko. Domonjakov je po rodu Bolgar.

tejši mož Mehike, ki ima poleg številnih industrijskih podjetij tudi ogromna zemljišča s tisoč delavstva. Temu odličnemu masonu se je torej borba za človečanske pravice mehikankega ljudstva izvršno izplačala.

Sodelovanje med šestilom (simbol masonov) in kladivom (simbol marksistov) pa je posebno vidno in tesno v Franciji, kjer je bil vpliv masonerije že od nekdaj zelo močan. Med 900 senatorji in poslanci je trenutno 300 framasonov. Tu se je ta misel sploh porodila. Zloglasni kartel, to je združenje Herriotovih radikalov, ki predstavljajo malomeščanstvo, in Blumovih socialistov, pomenja za francosko framasonerijo najidealnejši politični režim — Herriot in Blum, oba sta framasona —, ki ga loža vedno znova priporoča v mu utira pot, pa čeprav pomenjajo kartelove vlade v preteklosti za francoski narod najhujše korupcije in najbolj zanikernega vladanja. V teh vrstah se je spočela tudi misel spraviti boljše v Zvezo. Spominjamo se, da so se že takoj ob ustanovitvi Zveze narodov čuli od izvestne strani glasovi, da je treba to mednarodno institucijo izoblikovati po načelih »čistega človečanstva« in jo izgraditi kot protiutež

katoliškemu Rimu. Že tedaj je bila živa misel, da je potrebno sodelovanje »proletarske države«, — v kateri proletariati seveda najmanj odločuje, Rusija pred 10 leti ni pristopila, ker je imela še upanje na socialno revolucijo v Evropi. Pač pa je letos mogla prestopiti prag v Ženevi, to pa na izrecno pobudo in po smoteni agitaciji vplivnih francoskih lož, ki imajo svoje podružnice povsod po Evropi. Zato ni nikogar začudilo, ako se je kak — tako zgornjo zavzemal za sprejem sovjetrov, ako vemo, da je mason, ali pa, da je —

je prvi dan zastopal pravo razpoloženje svojega ljudstva in sprejem sovjetrov odklanjal, drugi dan naenkrat svoje mišljenje spremenil in blagoslovil, kar je malo prej preklinjal. Tudi on je mason in mora poslušati direktive lože... Sodelovanje med prostozidarstvom in med marksisti je še prav posebno olajšano s tem, da so voditelji obeh internacional po veliki večini Judje. Judeo-masonerija je zavojevala Francijo in jo tako daleč pripravila, da danes resni glasovi opozarjajo na »L'Etat en décomposition«, na razkroj države. Stavisky in vsi, ki so zapleteni v njegovo umazano afero so framasoni. Ju-

deo-marksizem se je polastil Rusije in iz nje napravil »zemeljski paradiz«, in odrešil proletariata na način, kakor toliko slišimo dan s dnem o njem govoriti.

Države, ki resno mislijo na zdravo notranjepolitično življenje, zato masonom ne puščajo prostih rok, ampak skrbno sledijo gibanju slehernega odtodka teh podtalnih mednarodnih družb, ki se s prisrčno večjo k slepi pokorščini morda največjim sovražnikom lastne države. Zdrave države se otepajo takih masonskih kamnil, ki se kakor plesen polaste države in nje-ni najsvetejši ideji, da jih eksploatirajo v svoje umazane in nemoralne namene.

Biti framason je zadnje čase postalo precej nečastno in se bratje svoje pripadnosti k loži pred javnostjo otepajo kar se le da. Radi raznih zločinov in korupcijskih afer so tajne masonske lože v očeh vseh poštenih ljudi do kraja kompromitirane. »Velika loža Francije« je v nekaj mesecih izgubila nad 600 članov. Svica misli izvesti plebiscit, ki naj odloči prepoved masonskih lož na njenem teritoriju. Njen zgled bi morale posnemati vsaka nacionalna država.

Drin.

Žid-markсист, vladar Rusije

V Berlinu je pri Eckart-Kampff-Verlag pravkar izšla skrajno zanimiva knjiga, ki jo je napisal Herman Felst o zvezi med židovstvom in boljševizmom v Rusiji (Bolschewismus und Judentum), v kateri pisatelj polaga račun o svojem večletnem delu na vprašanje, kakšen vpliv ima židovstvo pri boljševiški revoluciji v Rusiji. Z vztrajnostjo, ki jo je menda zmogel samo nemški znanstvenik, se je zmagoslavno priril skozi vse ovire in je podal sedaj skrbno in vsestransko z boljševiškim dokazi podprto razpravo, kjer je dokazal, da je boljševiška revolucija v Rusiji židovska, da vodijo vsi boljševiški zakonodajci in upravo židje in da je torej smešno in zgodovinsko lažljivo govoriti o slovanstvu boljševizma in o slovanški revoluciji. 150 milijonov Rusov je izrojenih židovstva, ki v narodnem sestavu Rusije tvorijo samo kakih 5,5% slovankega prebivalstva v Rusiji.

Bajka o „slovanški“ revoluciji

Ta knjiga, ki je edinstvena na tem polju, nam je dobrodošla, ker bo žarko posvetila v debate, ki se vedro čisto tudi med našo mladino. Sentimentalni čas slovanke Rusije, ki so jo židovski propagatorji boljševizma znali prebrisan razlegnuti nad strašnimi dejanji ruskega komunizma, je zapeljal mnogo mehko čutečih navdušencev za slovanstvo, da so odpustljivo zaprli svoje oči za vsa resnična dejanja ruskega komunizma baš iz razloga, ker se je pojavil v slovanški Rusiji in ga razvijalo — Slovan. Te bajke, katere praznino smo že od mladosti slutili, bo sedaj konec, ko se bo polgoma zaznalo, da ima ruski boljševizem s slovankega npravo prav toliko opraviti, kot marksistična dejanja, ki smo jih beležili zadnje čase v Španiji in v Mehiki. Polgoma bomo začeli razumeti veličino židovstva, ki se je v slovanški Rusiji zares odigrala, in zločin, storjen nad slovanstvom Rusi, toda ne kot izvor slovanke ruske duše in ne po krivdi slovanstvih činiteljev, marveč kot sad židovsko-marksističnega brezdomstva, ki je teritorialno zasedlo slovanstvo rusko zemljo, na kateri pa je slovanstvi Rus ostal suženj neke klike, ki mu je, tako po krvi, kakor po svoji naravi, popolnoma tuja. Bajka o slovanstvom boljševizmu bo zalomila v trpki resnici, da je ruski boljševizem le v toliko slovanstvi, ker se slovanstvi ruski narod se ne more otresti verig, v katere ga je okoval tujerodni žid v tesni zvezi z brezdomstvom marksizmom.

Mi bomo ta teden podali svojim čitateljem v velikih oblikih vsebino te potrebne knjige. Vemo, da nam bodo za to hvaležni, prvič zato, ker je vsaka resnica dobrodošla, drugič pa tudi zato, da se bomo otresli, kjer je še treba, tistega sentimentalnega, čisto čustvenega gledanja na Rusijo in na sedanji režim v Rusiji, ki je pri marksizmu povzročilo omahovanje, ko je čisti razum klical v zbor vse zdrave in tvorne sile, da se uprejo ofenzivi komunizmu, pa naj se pojavlja v katerikoli obliki. Kadar bomo v današnjih diktatorjih Rusije videli le klike neruških in neslovanstvih krvolokov, ki so sedli za vrat temu velikanu slovanstvom narodu, bomo neprimerno lažje sledili razumu, ki ga ne bo več obremenjevalo lažljivo čustvovanje, in lažje bomo segli po sredstvih, da operemo svojo ožjo domovino vseh poskusov, da bi jo kolonizirali židje in marksisti, eni in drugi brez doma, eni in drugi brez srca za socialne potrebe našega slovankega ljudstva.

Prihod židov v Rusijo

Židje so se naselili v slovanstvih pokrajinah že, ko so jih Nemci v 13. in 14. stoletju izgnali proti vzhodu, na Poljsko. Ko je zaradi delitve Poljske slednja postala del ruskega carstva, se je naenkrat tudi židovstvo pojavilo v ruskem javnem življenju kot posebno, pereče vprašanje. Pod Katarino II., ki je pospeševala razvoj trgovine in obrti, so židje prišli prvič do veljave in so postali kot najemniki velikih posestev in kot trgovci že tako nasilni, da jih je carica morala leta 1804 izgnati »kot izkoriščevalce kmetov« iz dežele v mesto. Toda to ni moglo dolgo trajati in že leta 1810 je bil izgovorni ukaz ukinjen, toda izgubili so svojo narodno avtonomijo ter bili včlenjeni v splošno rusko narodnost. Zamisliti francoske revolucije, ki so počasi prodirale proti vzhodu, so zajele predvsem židovstvo, ki je postalo tako nemirno in revolucionarno, da je ruska vlada morala izdati nov proti-židovski ukrep leta 1840, ko je nakazala židom 15 obmejnih gubernij kot »črte osedlosti« ali naselbinske meje, ki jih židje niso smeli prekorajiti. Toda kljub temu so židje predšli to umetno mejo s tem, da so nakupovali velika posestva in si priborili prvenstvene vloge pri razvoju trgovstva. V 50 letih prejšnjega stoletja jih najdemo že na ruskem dvoru, kjer nastopajo kot najbližji svetovalci carske družine, in še posebej kneza Potemkina. Leta 1895 je Rusija štela 5.110.000 židov, to je 4% vsega prebivalstva.

Židje - prvi revolucionarji

Slabe socialne razmere, v katerih so živele velike židovske mase, medtem, ko so samo nekateri redki prišli do najvišjih mest, so vplivale na to, da se je v prvi vrsti židovstva polastil revolucionarni duh, mnogo prej, kakor pravica ruskega delavstva. Leta 1888 že so si židje ustanovili svojo socialistično organizacijo, ki se je hitro širila po vsej takratni Rusiji, tako, da so leta 1897 mogli ustanoviti že svojo židovsko socialistično revolucionarno stranko, ki se je kratko imenovala »Zveza« (židovskih delavcev v Rusiji in na Poljskem). Na njihovo pobudo in z njihovim denarjem se je leto nato ustanovila tudi vseslovanstvena socialistična delavska stranka, v katero je »Zveza« vstopila kot samostojna organizacija. Vseslovanstvena delavska stranka je ustanovila devet ustanoviteljev, in sicer:

Eldelman (nemške narodnosti), Vidgor-šik (žid), Radzenko (rus), Tučapski (poljak), Vanovski (rus), Petruševič (po materi žid), Kremer (žid), Kosovski (žid) in Mutnik (žid). Od devetih ustanoviteljev sta torej dva Rusi (22%), štirje židje (44,5%), dva Nerusi in en polžid. »Zveza« je igrala v ruskem revolucionarnem socializmu prvenstveno vlogo, saj je sam Zinovjev (žid) v svoji knjigi o zgodovini ruskega komunizma moral priznati, da je »Zveza« naravnost vodila stranko in organizirala tudi prvi revolucionarni kongres leta 1898. Drugi strokovnjak ruskega revolucionarnega socializma Dimantstein (žid) pa je v svoji knjigi o Leninu priznal, da se je Lenin moral velikokrat podvreči »Zvezini« politiki.

Prve celice

Židovska »zveza« je v stranki nastopila z zahtevo, da je treba Poljsko porušiti, s čemer je prišla navezati s poljskimi marksisti, ki so takrat bili še narodni in so grozili, da bodo prekinili vse zveze s proletariatom drugih dežel, če se Poljski ne priznajo narodne pravice.

Na strankinem kongresu leta 1903 je tudi Lenin sam podprl stalistične revolucionarnih židov, ko je proglasil, da »proletariat pozdravlja vsako na-

rodno prilagoditje, razen nasilnega«. Na istem kongresu se je »zveza« odcepila ter šla z menjševiki, v boljševiški tabor pa je poslala svoje celice. Od takrat izvira v Rusiji sistem celice, iznašali so ga židje. Vpeljali so ga židje, ker je bilo to najbolj udarno sredstvo, da prodrejo v vse revolucionarne stranke, kjer so hoteli zavladati — sami.

Prodreti v vsako stranko...

Po kakšnih kanalih so se židje rinili v ospredje? Prvič na področju gospodarstva. Saj je znano, da si gospodarskega razvoja v drugi polovici 19. stoletja sploh ne moremo misliti brez Kronenbergov, Blochov in drugih. Židje so se polastili trgovine in denarstva in židovski sociolog Rupin sam priznava, da so si židje zaradi tega nakopali veliko sovražstvo pri domačem ruskem prebivalstvu. Da bi prišli v ospredje, so se židje dali tudi krstiti, kakor je pač zahtevala okolica ali kaprica carske vlade. Drugi njihov kanal so bile šole. Že v letih od 1850 do 1890 so židovski dijaški predstavljal vsaj polovico vsega akademskega dijaštva. Med dijaštvom so bili oni najbolj radikalni revolucionarji, tako, da je carska vlada morala židom študiranje na visokih šolah omejiti. S tem svojim, po večini revolucionarnim izobraženstvom so židje prišli v ospredje na celotni in vse politične stranke so bile domala pod vodstvom židovskih voditeljev. Poglejmo sledeče številke:

Pri KD (Kadeti), to je K-constitucionalnih, D-emokratični sedijo v vodstvu židje Vinaver, Grusenber, Jolles, Hessen, Herzenstein...

Pri starih narodnikih: Bramson, Nathanson, Pri menševikih: Martov (Zederbaum), Troitzki (Bronstein), Dan (Gurvič), Martinov, Liber (Goldmann), Abramovič (Rein), Gorev (Goldmann)...

Pri marksističnih internacionalistih: Steklov (Nachamkes), Suchanov (Himmer)...

Pri socialnih revolucionarjih: Kapelinski, Ehrlich, Linde, Steinberg, Proščan, Schlehter, Schleider...

Pri boljševikih: Borodin (Grusenber), Frumkin, Goloschekin, Hanecki (Fürstenberg), Jaroslavski (Gubermann), Kamenov (Rosenfeld), Laševič, Litvinov (Valach), Ljadov (Mandelstamm), Radek (Sobolshon), Zinovjev (Radomislav), Sokolnikov (Brilant), Sverdlov... Leta 1911 najdemo na boljševiški šoli Longjumeaux pri Parizu med 12 učiteljev sledečih šest židov: Steklov (Nachamkes), Rjasanov (Goldendach), Davidson, Rappaport, Zinovjev in Kamenov.

Židje - voditelji marksizma

Med političnimi atentatorji, teroristi in izgnanci je polno židov: atentat na ministra Plevhe je izvršil žid Sikorski, na policijskega ravnatelja v Odesi žid Steimann, poročila komunistične stranke Rusije in komunistične stranke v Ukrajini iz leta 1919 beremo, da so v zadnjih 25 letih v revolucionarnem pokretu židovski delavci igrali vodilno vlogo in da je židovsko delavstvo bilo tisto, ki je ob revoluciji zasedlo vsa mesta, vasi in trge. Zato je tudi čisto naravno, da so naš vodje židovskega delavstva stopili na čelo revolucionarnih organizacij. Celotno kongresno kmetov je bil vpliv židovskih socialistov odločilen.

Prava slika žida-markсистa

Zakaj najdemo toliko židov v vseh socialističnih revolucionarnih pokretih in zakaj so naš židje spadali k najbolj delavnim vrstam revolucionarjev? Nekaj smo že omenili. Slabe socialne razmere, zapostavljanje, oviranje v socialnem napredku, vladna preganjanja, so gnale žide med revolucionarje, oziroma so ustvarile med židi ognjišča revolucije in pritegnila k njim tudi drugo delavstvo. Židje so se hoteli masčevati! Toda to bi se ne moglo zadosti razložiti vplivnega položaja židov v ruskem revolucionarnem pokretu. Vzroki so še drugi. Najprej jih je navedel Jakob Klazkin v knjigi »Problemi novodobnega židovstva« (Berlin, 1930), ko piše o židovski miselnosti takole:

»Židje so v prvi vrsti pristaši narodnega prilagoditja danim razmeram. S tem škodujejo svojemu plemenu, od katerega se vendar natejo ločiti, in škodujejo drugim plemenom, med katere se hočejo vrniti z namenom, da tam zagospodarijo. Oni igrajo v celotnem na površju, razdirajo, rušijo, nerogajo, kritizirajo. Njihova moč sta zasmehovanje in ironija. Oni si domišljajo, da vse vedo in se tako tudi obnašajo. Oni so radi brezdomci, brez rodoljublja, posredniki med različnimi narodnimi kulturami, pridni mešalci, ki ne poznajo zakonov organiziranih skupnosti, peteliniki in hinavci, ki se hlinijo, vseveduči, ki veliko vedo, a ničesar dobro, ljudje, ki so povsod doma in nikjer. Radi so med največjimi radikali in med najbolj glasnimi demokratami, modernimi, ki so pristopni za vsako novotarijo, nage duše hankrupnih ljudi, ki so prodali svoje lastno narodno zavednost in za druge nimajo smisla, izobraženi proletarci, ki nikjer ne najdejo miru, ker so se iz zgodovinske verige izločili, brez korenin v narodni biti, brez načel, na ničesar duhovnega navezani apostoli svobode, ki jim je vsaka obstojna vrednota brez vrednosti. Oni iščejo zveze in spajajo stvari, ki nikdar skupaj spadati ne morejo. Paraziti, ki se vjedajo v vsako narodno rast, da je razderejo. Vedno pripravljene, da se vsemu prilagode, da vse meje izbrišejo, vse prodajo in vse zaničujejo.«

In ti so gospodarji Rusije

S tem je Klazkin dal krasno sliko židovskega marksističnega revolucionarja. In vodje ruske revolucije so bili ljudje te vrste. Stali so daleč proč od svojega rodu, v neizmerni razdaji tudi od ruskega narodnega življenja in od njegovega kulturnega hotenja. Zato jim je stremiljenje ruskega naroda po svobodi prišlo prav, da so ga izkoristili za svoje čisto tujerodne, brezsmiselne, bogve kje porabne zgradbe, ker jim je nudilo krasno polje, da zadestijo svoji nevestljivi strasti po moči in vladi. Zato je bilo mogoče, da so bili ti židovski marksisti prevratniki prve vrste, ker niso priznali nobene vrednote in nobenega reda. Vse v Rusiji jim je bilo tuje in osvojevano: narodna skupnost, narodna slovanstvena kultura, vse, kar so stoletja rodila v počasnih vsakdanjih rasti, je žid-markсист sovrazil, ker tega ni razumel, ker je bil tuje. Zato je tudi vse razdal. In ker sami niso mogli porušiti velikanske narodne in kulturne zgradbe, so sli prisiljeni med ljudstvo, da bi našli pomočnikov. Stavili so se jim na razpolago, da mu pomagajo pri njegovi borbi za svobodo. Navrtali so se v pravo slovanstveno nacionalno gibanje, obdržali so vodstvo in ga potem krvavo izkoristili zase in za tako strašno nesrečo ruskega naroda.

Šeparije za 700 milijonov Din

Pariz, 5. nov. e. V Parizu je izbruhnil zopet velik finančni škandal. Odkrila je bila afera neke banke, katere kapital je bil fiktiven. Francoski vlagatelji so osepčani za 200 milijonov frankov. Zapletenih je zopet zelo mnogo uglednih osebnosti.

Izsledovanje atentatorjev

Tudi dr. Jelić v Italiji

Berlin, 5. novembra. Že prvi uspehi policijske preiskave o marsejskem atentatu so kazali na to, da je imela teroristična organizacija važno oporišče tudi v Berlinu. Znano je, da je v Berlinu tudi izdala več števk svojega glasila. Malokdo je pričakoval, da bo preiskava v Berlinu imela takšen uspeh, kakor so ga dosegli višji policijski uradniki s sodelovanjem odposlanca jugoslov. notranjega ministra dr. Iva Mogoroviča. Policijska se je posrečilo zapleniti mnogo važnega gradiva, s pomočjo katerega bo mogoče razkriti važen del teroristične organizacije. Posebno važne so listine, ki zadevajo delovanje dr. Jelića, ki je bil glavni vodja berlinskega oddelka teroristov. Policijska je zaplenila pismo, ki je bilo namenjeno dr. Jeliću in poslano na tajen naslov iz Amerike. Pisali so ga emigranti, ki so imeli zveze z emigranti v Evropi.

V tem pismu je rečeno, da je emigrantska organizacija v Ameriki poskrbela, da se s posredovanjem svetovnih poročevalskih agencij vrže v svet trditve, da so teroristična organizacija financirali ameriški emigranti. Na ta način ne bo težko zabrisati suma, da so teroristično akcijo v resnici financirali drugi, predvsem nekatere organizacije v evropskih državah, ali celo te države same. Pismo, ki je bilo poslano iz New Yorka, pravi, naj ne bo Jelić v skrbeh za usodo g. Pavelića; saj je on na varnem (v Italiji) in ne bo pod nobenim pogojem izročen francoskim oblastem.

Kje je zdaj dr. Jelić? Policijska poizvedovanja so dognala, da je dr. Jelić nedavno odpotoval iz Berlina v Ameriko. Dr. Jelić bi se bil moral kmalu po atentatu v Marseilles vrniti v Evropo in prispeti v Berlin 26. oktobra. Namen njegovega povratka je bil ta, da bi v Berlinu uničil vse listine, ki bi ga lahko kompromitirale po marsejskem atentatu. Toda Jelić se v Berlin ni vrnil, pač pa je gotovo, da je prispel v Evropo. Odpotoval je v Italijo, in sicer v Milano. Še 27. oktobra je pisal svoji izvoljenki v Berlin. Zda se dr. Jelić skriva v Milanu. Z njim je tudi dr. M. Budak, ki je tudi pripadal berlinski teroristični skupini.

Kdo je financiral teroriste?

Pariz, 5. novembra. Vest nekega lista, da Francija ni izročila Italiji note glede zahteve, da Italija izroči Pavelića in Kvaternika, ne ustreza resnici, kajti francoski odpravnik poslov v Rimu je izročil zadevno noto večer v italijanskem zunanjem ministertvu. Noti je priloženo gradivo, ki obremenjuje Pavelića in Kvaternika. Zato prosi franc. vlada na podlagi marsejske preiskave, da italijanska oblastva izročita Kvaternika in Pavelića. Francoski odpravnik poslov je imel dolg razgovor s podtajnikom zunanjega ministertva dr. Suvičom o tej zadevi.

Pariz, 5. novembra. Preiskovalni sodnik v Marseillesu je že toliko dokončal svoje delo, da je za danes napovedal soočenje marsejskih atentatorjev s pričami. Ivan Rajič, Zvonimir Pospisil in Miro Kralj bodo postavljeni pred obremenjevalne priče. To so v prvi vrsti hotelski uslužbenci raznih hotelov, v katerih so atentatorji prenočili. Kakšnega novega momenta to soočenje bržčas ne bo prineslo.

Nemčija je že ponižna

London, 5. nov. e. Britanski zunanji minister sir John Simon, je sprejel danes nemškega veleposlanika, ki mu je predal noto nemške vlade. V tej noti nemška vlada odločno izjavlja, da so izmišljene vse vesti, ki so se razširile, govoreč o predstojičih oboroženih intervenciji v Posaarju. Nemška vlada gre celo tako daleč, da v tej noti slovesno pred vsem svetom izjavlja, da do plebiscita noben Nemec ne bo oborožen vkorakal v Posaarje. Nadalje obljublja Nemčija, da bo preprečila vse nemire na meji Posaarja in tako tudi od svoje strani omogočila miren potek glasovanja.

Plebiscit v Posaarju

Berlin, 5. nov. e. Zaradi francoske politike v saarskem področju se zelo vznemirja ves nemški tisk. Nemški tisk predvsem ugotavlja, da se Francija igra z ognjem. Nerazumljivo pa je nemškemu tisku, kako se je mogla Anglija odločiti, da prevzame dol odgovornosti za tako francosko politiko. Listi ugotavljajo, da je angleška vlada zaradi tega že dobila odgovor na običajnih volitvah, čez leto dni pa je bil narod odgovoril s svojo obsodbo tudi na parlamentarnih volitvah.

Mesto krompirja - 17 trupel

Washington, 5. nov. e. Ameriška policija je odkrila v neki kleti za krompir 17 napol mrtvih Kitajcev. V Ameriko so prišli kot pošiljka krompirja, da jih ameriške oblasti ne bi odkrile pri vstopu v Ameriko. Neke lhotapska ladja je na pol v Ameriko zahlevala večjo prevoznino nego je bila domeničena. Zato je prišlo na ladji do spora in je kapitan dva Kitajca kratkoterminalno vrnil v morje. Onih 17 pa, ki niso mogli plačati, pa niso hoteli osvoboditi iz krompirjevih vreč in so jih pustili v skladišču, iz katerega jih je sedaj rešila policija.

Zagrebska vremenska napoved: Najprej jasno, nato ponoven porast oblačnosti, toplo.

Dunajska vremenska napoved: Poslabšanje vremena s padcem temperature.

Vsekakor senzacionalna je izpoved atentatorjev, da sta teroristično akcijo financirali tudi madjarski društvi »Tesa« in »Moves«, katerih častni predsednik je današnji predsednik madjarske vlade g. Gömbös. Gömbös je bivši avstrijski poročnik. Atentatorji so tudi priznali, da so imeli zveze z različnimi višjimi madjarskimi častniki, ki vodijo v prvi vrsti špijonažno službo. Madjarski častniki so tudi vadili teroriste v izvrševanju atentatov. Razlagali so jim to tudi s pomočjo plastičnega zemljevida, ki so ga sestavili. Začrtana je bila n. pr. ulica, po kateri se pelje kralj Aleksander. Ob straneh je bil zaznamovan policijski špalir in občinstvo. Večina teroristov je bila tako izveščana, da bi lahko vsakdo izmed njih izvršil atentat. Zato je lahko Perčević izžrebal teroriste, ne da bi jih bilo treba posebej izbirati.

Huda obtožba proti Perčeviću

Dunaj, 5. novembra. Francoski poslanik je v zunanjem ministertvu izročil noto, s katero zahteva Francija izročitev Perčevića že v četrtek. Noti je dodano gradivo, ki dokazuje Perčevićovo krivdo. Nota pravi, da so marsejski atentatorji izpovedali, da je Perčević eden izmed glavnih organizatorjev marsejskega atentatorja. Perčević je tudi imel zveze z madjarskim poslanstvom na Dunaju, kakor tudi z višjimi predstavniki javnih oblastev v Budimpešti. Ta listina tudi navaja, da je Perčević vsak mesec pregledal teroristično tablorišče v Nagi Kanizi, v ulici Horthy Miloš štev. 23. Dne 24. septembra se je tudi ogledal v taboru in izžrebal s kockami tri atentatorje, to je Pospisila, Kralja in Rajiča. V prvem trenutku atentatorji niso vedeli, kakšno nalogo morajo izvršiti, domnevali pa so, da gre za umor kralja Aleksandra.

Izsledovanje v Bolgariji

Sofija, 5. nov. e. Bolgarske oblasti neprestano zasledujejo zločince makedonske revolucionarne organizacije, za katero je dokazano, da je njen član ubil kralja Aleksandra I. in francoskega zunanjega ministra Barthouja. V preteklem tednu se je bolgarski vladi posrečilo odkriti šest nadaljnjih umorov, ki so jih, vsaj tako se misli, izvršili člani VMRO. Pri Gornji Džumaji je policijska oblast razločila štiri žrtve v majhnem gozdu. V enem izmed trupel je spoznala tajnega državnega agenta Atanasova, ki je pred leti neznanomak izginil s svojo ženo. Oba sta bila ubita po članih VMRO.

Bern, 5. nov. e. Švicarska policija je prepo-vedala vsem izemcem, ki prebivajo v Švici, sleherno javno debat o Posaarju. Inozemci ne smejo ničesar pisati o posaarskem plebiscitu, ker se švicarska vlada ne sme nikomur zameriti. Ta prepoved posebno velja za nemške emigrante.

Marseille, 5. nov. e. Preiskovalni sodnik de Saint-Paul je zelo pospešil svojo preiskavo. Danes je zasljal štiri priče iz Pariza, ki so morila Kelemenca — Georgijeva videle nekaj dni poprej v Parizu.

Bukarešta, 5. nov. AA. Tu so aretirali nekega terorista, čigar točne identitete še niso mogli ugotoviti. Priznal je, da je sodeloval pri več terorističnih atentatih, trdovratno pa tajni vsako zvezo z marsejskim zločinom.

Volitve v Ameriki

Pariz, 5. nov. AA. Havas poroča iz Newyorka: Jutri bo ameriški narod obnovil poslansko zbornico in izbral 435 poslancev. Dosedanja zbornica je štela 313 demokratov, 113 republikancev, 5 kmetstvih zastopnikov, 4 mesta pa so bila prazna. Nadalje bo obnovljena ena tretjina senata in izvoljenih 32 senatorjev. Dosedaj je senat štel 60 demokratov, 35 republikancev in enega kmetkega zastopnika. Američani bodo jutri volili tudi 83 guvernerjev od 48 v 48 državah pa bodo obenem izvolili svoje pokrajinske zbornice. Vse kaže, da bo Roosevelt zmagal. Kakor je znano, se Roosevelt opira na demokratsko stranko.

Osebnosti

Belgrad, 5. nov. m. Po službeni potrebi so premeščeni: administrativni uradnik 8. skupine Janko Jeglič s postaje Ljubljana gl. kol. na postajo Laško, oficijal 8. skup. Rudolf Stern s postaje Ljubljana gl. kol. na postajo Jesenice, prometnik 8. skup. Jernej Stare s postaje Tezno na postajo Maribor gl. kol., vlakovodja 8. skup. Ivan Babnik s postaje Ljubljana gl. kol. na postajo Jesenice, oficijal 9. skup. Janez Fril s postaje Ljubljana gl. kol. na postajo Jesenice, prometnik 9. skup. Ivan Leskovec s postaje Maribor gl. kol. na postajo Tezno, pomožni vlakovodja Peter Buřar s postaje Ljubljana gl. kol. na postajo Rogatec. — Po prošnji so premeščeni: prometnik 8. skup. Josip Hren iz Petrovca na postajo Maribor gl. kol., pomožni prometnik Jožef Nečemer s postaje Laze v Medvedu, pomožni prometnik Maks Simončič s postaje Polzela-Braslovce na postajo Laze.

Belgrad, 5. nov. m. Na rudarsko glavarstvo v Ljubljani je premeščen za višjega svetnika 4. pol. skup. 2. stopnje ing. Jakob Kučan, ravnatelj državnega rudnika v Kalkju.

Tanger, 5. nov. e. V Tangerju se je začela širiti kuga. Dozdej je zbolelo na kugi 5 oseb. Vsi so člani židovske kolonije. Vsi slučajji so lahkega značaja.

Vsemogočni je odpoklical k Sebi danes, dne 5. novembra 1934 ob pol 5 popoldne našo nadvse ljubljeno mater

Marijo Maležič roj. Adamič

v 75. letu starosti, pogostokrat pokrepano s sv. zakramenti.
Pogreb rajne naše matere bo iz hiše žalosti, Gorenja vas 27, dne 7. novembra 1934 ob 4 popoldne na domače farno pokopališče k Sv. Trojici v Hrovači.
Prosimo vse, posebno tiste, ki so našo ljubo mater poznali, da jo ohranijo v pobožni molitvi in blagem spominu.

Ribnica, Dol, dne 5. novembra 1934.

Zalujoči otroci:
Anton, Marija, Francka, Nežka, Ivanka, Peter, Joško, Janko in vsi ostali sorodniki.

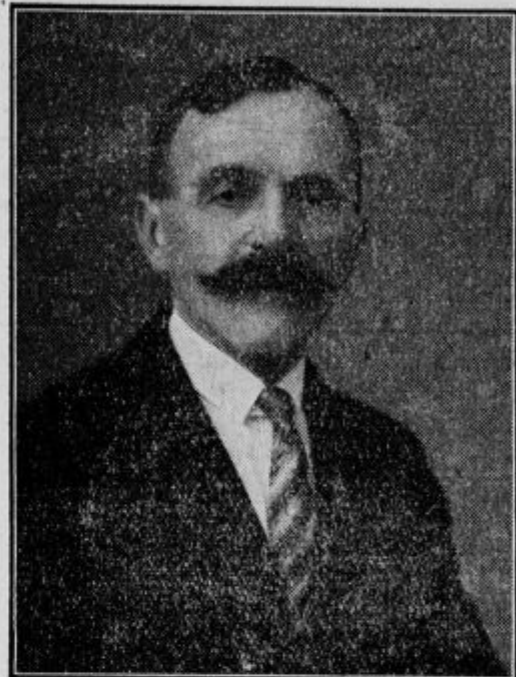
Dolenjski kmet se boji zime

MIRIM
KAKAO ZA 4 OSEBE

Pridna gospodinja skrbi, da so člani njene družine vedno krepki in zdravi. Zato jim nudi za zajtrk skodelico kakao. Posebno slasten in tečen je **Mirim kakao**, ki ga dobite pri vsakem trgovcu. Zavitek **Mirim kakao** za štiri osebe velja samo Din 1.-.

Jubilej staroste lavantinskih organistov

V nedeljo je dopolnil 70. leto organist opatijske cerkve v Celju, g. **Karel Bervar**. Ker je njegovo ime tesno združeno z vsem našim cerkveno-glasbenim življenjem v zadnjih 50 letih, posebno pa še v lavantinski škofiji, zato je prav, da se ga ob tem življenjskem jubileju spomnimo tudi na tem mestu.

Zibelka je našemu jubilaru tekla v Motniku, kjer je bil rojen 4. novembra 1864. leta. Obiskoval je v rojstnem kraju ljudsko šolo, bil nekaj let še doma, nato pa v letih 1883—1885 dovršil orglarsko šolo v Ljubljani. Takoj nato je služboval kot organist 1 leto v Blagovici, nakar je moral obleči vojaško suknjo, v kateri je prebil 3 leta kot topničar v Radgoni in Ljubljani. L. 1889. je nastopil službo organista v Gornjem gradu, kjer se je tudi poročil z Jožefo Matek, sestro rajnega mariborskega prošta. Iz tega zakona je imel 6 otrok. Leta 1895. je obiskoval staznato cerkveno glasbeno šolo v Regensburgu, katero je dovršil z odličnim uspehom iz vseh predmetov. Na tej šoli so takrat poučevali same znane glasbene kapacitete: direktor dr. Haberl, slavnoznanstveni komponist M. Haller, kanonik dr. Jacob in Griesbacher. Ko je imel v žepu odlično diplomato tako znane cerkvene glasbene instituta, je šel še nekaj časa nazaj v Gornji grad, dne 1. oktobra 1895. je pa dobil mesto organista pri opatijski cerkvi v Celju, kjer služi še danes in po prihodnje leto obhajal na tem mestu 40 letnico.

V Celju se je začelo njegovo pravo delovanje na cerkveno-glasbenem polju. Ker je bilo veliko pomanjkanje organistov v lavantinski škofiji in še kar jih je bilo, niso bili na višini, se je začela akcija za ustanovitev orglarske šole v Celju. Res se je današnjemu slavljencu posrečilo s pomočjo opata Ogradija in nekaterih drugih duhovnikov, takratnega celjskega okrajnega glavarja grofa Attensa in dr. Vlad. Pegana, takratnega odvetniškega koncipienta pri dr. Vrečku, ustanoviti v Celju orglarsko šolo; deželni šolski svet v Gradcu je dovolil ustanovitev dne 28. septembra 1899.

Poleg cerkveno glasbene šole v Regensburgu je obiskoval tudi 12 dnevni glasbeni tečaj na Dunaju, ki ga je vodil slavnoznanstveni koralist p. Horn, dva 10-dnevna tečaja v Gradcu, sam je pa tudi priredil 2 tečaja za organiste, 1 v Celovcu in 1 v Mariboru. Kolikvega pomena je bila orglarska šola v Celju za cerkveno glasbo v lavantinski škofiji, je najbolj jasno razvidno iz številk. Do sedaj so bili na zavodu 403 učenci, od teh jih je napravilo izpit v 35 letih 305. Več njegovih učencev poučuje glasbo na raznih gimnazijah in učiteljskih, n. pr. v Pirotu Kocijan, najbolj znan kot komponist je pa Ivan Ocvirk, sedaj glasbovoda na gimnaziji v Sinju. V Ameriki službujejo 4 moški in 1 ženska, šolska sestra iz Maribora v Chicagu. Največ jih pa služi v Sloveniji, pa tudi v drugih delih naše države.

Sam je tudi precej komponiral in tudi pisal o glasbi v Cerkevni glasb. in v Musico sacro v Regensburgu. Zadnje njegovo delo so tri nagrobnice, za katere je zložil sam tudi besedilo. Vseh njegovih del je 13. Veliko je tudi njegovo delo v stanovski organizaciji organistov v lavantinski škofiji, kateremu društvu tudi že dolgo vrsto let predseduje. Vedno dela za zboljšanje gmetnega položaja organistov in pri vsaki priliki ponavljaj, naj delajo organisti v so-glasju s svojimi predstojniki — duhovniki. V glavnem je tudi njegova zasluga, da so organisti zavarovani pri Pok. zavodu in tako vsaj za silo preskrbljeni za starost.

Ko je v nedeljo mojster na orglah zaigral hvalo Tistemu, ki mu je dal dočakati tako lepo starost, so se ga gotovo v duhu spominjali vsi njegovi stanovski tovariši in številni učenci in mu želeli, kar mu iz srca želimo tudi mi, da bi še dolgo vrsto let služil Bogu in cerkvi. Naj bi mu Bog dal dočakati še mnogo srečnih in zadovoljnih let.

pornost pod snegom kakor domača. Vsa je posebla in poglani. Ni kazalo drugega, kakor preorati njive z ozimino in jih posejati s koruzo ali jih posaditi s krompirjem. Za ponovno setev pšenice je bilo že prepozno. Tako se je zgodilo, da tudi najstarejši ljudje ne pomnijo, da bi bili kdaj tako malo pšenice pridelali kakor letos. Posestniki, ki so je posejali 10 do 15 mernikov in bi je morali pridelati do 100 mernikov, so morali podorati vso in je niso niti pol mernika pridelali. Še seme bodo morali kupiti.

»Letos ne bomo imeli nobenih praznikov.« to-žijo ljudje, »ker ne bo nič pšenične moke pri hiši. Nič ne bomo pekli kolačev in potič, amke črn kruh bomo jedli kakor vsak dan. Kaj takega še ne pomnimo, da bi bili brez vsake pšenice. Oh, žalostno je na svetu!«

Poleti je nagajal dež. Kar naprej je lilo, da ni bilo mogoče nobenega dela v redu opraviti. Najtežje je bilo s senom, ki ga na noben način nismo mogli posušiti. Ko ga je po eni strani namočilo, smo ga obrnili na drugo, da bi se osušilo, pa ga je še po drugi spet namočilo. Tako je veliko sena na travnikih segnilo, veliko ga je pa tudi odplavila voda. Zdjaj bo pa treba prodajati živino, da pozimi ne bo zmanjkovalo krme, ker je v sedanjih hudih časih izključeno, da bi jo mogli dokupovati. Koliko so zaradi neprestanega deževja trpela žita, si lahko vsak misli.

Prišla je jesen, čas pospravljanja. Toda nič kaj veselo ni to pospravljanje. Krompir — sleber kranjske dežele imenovan — je odpovedal popolnoma. Zaradi neprestanega deževja je zlasti v dolinah kar

segnil. Na njivah, ki bi ga v normalnih razmerah lahko zrastle deset voz, so ga na enem lahko odpe-ljali. Pa še ta ni bil tak kot druga leta. Nekoliko srečnejši so bili kraji, ki leže višje, da se je voda lahko sprosti odtekala. Pa tudi na teh njivah je bilo veliko črnega. Najbolj pa se ljudje boje, da ne bi pričel še v kleti gniti, kar je zelo nevarno. Če se krompir odpade, pa res ne vemo, kaj bomo pozimi jedli. Ze tako je kmet v sedanjih časih velik siromak, da komaj rine naprej, če mu pa še polje odpove, si pa res ne more pomagati.

Ugleden kmet je pripovedoval: »Ko bi vsaj sadje obrodilo, da bi nasušili krljčev in hrušek! Le tu pa tam je bilo kaj. Tako bi otroke pozimi lahko s krljči zamotili, da bi ne prosili kruha, zdaj pa res ne vem, kako bo. Kar bojim se zime. Odrasli bi še prebili, a otroci se mi smilijo, ko bodo jokali. Saj se jim ne da ničesar dopovedati. Čim bolj mu pripoveduješ, da nimaš, tem bolj prosí in joka. Da, da, kmet dela vse leto od zore do mraka; še ponoči nima miru; pozimi pa strada. Tako je dandanes na svetu. Da o obleki in obutvi sploh ne govorim! Kako naj jim jo kupim, ko pa nimam ko-vača pri hiši! Na peti bodo sedeli vso zimo v za-krpanih cunjah in bosi. Včasih sem imel par sto kil krompirja v jeseni za prodaj, da sem kupil naj-potrebnejše, letos bom moral pa še seme kupiti. Dva preščka imam za prodaj, da bosta ravno za davke odlegla. Če bi pa kdo zbolel, bi pa moral kar umreti, saj pri najboljši volji ne morem po zdravniku in zdravila. Vsako leto je slabše na eve-tu. Če se kmalu ne preobrne na boljše, ne vem, kaj bo.«

† Jože Magister

Čudovita in neumljiva so pota božje Pravičnosti. V dneh, ko nam je tako zelo treba močnih moč, velikih src, neustrašenih spo-znavalcev resnice, padajo drug za drugim v prerani grob. In naš **Jože Magister** med nji-mi ni najmanjši.

Pred 33 leti se je rodil v Vižmarjih pri Ljubljani. Gimnazijo je dovršil kot vzoren učenec škofskih zavodov sv. Stanislava v St. Vidu. Po maturi je končal abiturijentski tečaj na drž. trg. akademiji v Ljubljani, nato pa vstopil kot uradnik v službo pri Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani. S svojo družabnostjo in dobrosrčnostjo si je v teku 12-letnega službovanja pridobil srca vsega uradništva, ki danes kar verjeti ne more. Da krepkega Jožeta ne bo več v urad. Njegov izredno razviti smisel za gospodarske pro-bleme ga je usposabljal za inicijativnega in podjetnega sodelavca naše domače zavarovalnice, ki z njim izgublja zvestega ter kot mravlja pridnega uradnika in organizatorja za šentvidski okoliš.

Preveč pa je bilo v našem Jožetu živ-ljenske sile in mnogostranosti, da bi jo mo-gel izžgati na tem svojem uradniškem me-stu. Zato ga vidimo v središču naše ljudske prosvete v St. Vidu, kjer s svojim znanjem in še bolj z ljubeznijo do katoliškega giba-nja nesebično dela pri gradnji prosvetnega doma, med fanti in na gledališkem odru. Neustrašeno je vedno in povsod zastopal kr-ščanska in slovenska načela ter se ni bal za nje tudi trpeti.

Pred 7 leti se je Jože poročil z gospo Tončko, hčerko uglednega posestnika in go-stilničarja g. Struklja na Trati pri St. Vidu. V vzornem družinskem življenju mu je so-proga darovala štiri otroke, od katerih živijo še trije. Le malokdo je vedel, da je v tem krepkem moškem telesu bilo čudovito nežno srce, ki je z vsem žarom moške in očetovske ljubezni objemalo soprogo in deco.

Odšel je naš Jože. Solze težko preizku-šene vdove in plač nedolžnih otrok polnijo oni lepi dom v Vižmarjih, ki ga je družini zgradila Jožetova podjetnost in ljubezen. V nemi grozi strmi v prerani grob uradništvo Vzajemne zavarovalnice. Bolečo so se zga-nile vrste krščanskih mož in fantov. V vseh nas pa živi velika vera, da počiva naš Jože v naročju božjem, odkoder bo naše vrste bo-dril in našo bol blažil.

„Straža v viharju“ - izšla

Prva številka »Straže« je v glavnem razproda-na. Ker je pošla vsa naklada, je nismo mogli po-slati vsem našim prijateljem; prosimo jih, naj oprostite. Natisniti smo dali novo naklado, ki jo bomo razposlali danes. Ako pa je še kak naš pri-jatelj ne bi prejel, ga lepo prosimo, da nam to takoj javi po dopisnici.

V soboto, 10. t. m. izide 2. številka z bogato vsebino in v večji obliki. Razposlali jo bomo v pe-tke popoldne, da jo bodo vsi dobili že v soboto zjutraj. Kdor do danes 1. številke ni vrnil, ga bo-mo uvrstili med naše naročnike. Poznejših odpo-vedi ne moremo upoštevati, ker je razpošiljanje lista draga.

Številna naročila in pisma še pred in po izidu 1. številke nam potrjujejo, da je »Straža« potrebna in naš pokret upravičen. Zato ponovno pozivamo vse naše prijatelje, da podprejo naše stremiljenje, naročijo »Stražo« in jo razširjajo.

Lisa izhaja vsakega 1., 10. in 20. v mesecu. Naročnina za vse leto (24 številke) 24 Din. Uprava in uredništvo sta v Ljubljani, Miklošičeva cesta 5. Uradne ure vsak dan od 11—12 popoldne. Ček-račun Slov. dij. zveze št. 11.171.

Zadnja spominska slovesnost na novomeškem starem pokopališču

Novo mesto 4. novembra

Celih 115 let so Novomeščani prizigali luči na praznik Vseh svetnikov in Vernih duš dan na grobeh svojih rajnih, letos pa so to opravili tu poslednjič, kajti pokopališče bo s prihodnjim le-tom ukinjeno. Vsakdo, ki ima še rajne na tem prostoru, pa jih vsled finančnih težkoč ne bo mo-gel prekopati in prenesti njihovih kosti na novo pokopališče, je letos na ta praznik še posebno lepo okrasil grobove svojih dragih, zavedajoč se, da dela to poslednjič. — Čez par let se že ne bo več poznalo, da je bilo na tem prostoru zadnje počivališče naših dragih. —

Dasi je bilo prekopanih in prenešenih na novo pokopališče že mnogo mrličev, se je vendar zbralo na starem pokopališču, kljub skrajno slabem vre-menu, mnogo ljudi, hoteč si vtisniti v spomin kraj, ki je njihovim pradedom in dedom nad sto let služil kot zadnje počivališče. Da bi ostalo vsa-kemu v še globljem spominu, so pevci pomnože-nega franč. cerkvenega pevskega zbora pod vo-dstvom g. Skebete, zapeli vsem ostalim našim rajnim v slovo pretresljivo žalostinko »Usliši nas, Gospod...!« Ljudje so jo poslušali sklonjenih glav. Poslušali so poslovljeno pesem, poslušali vro-če prošnje Onemu, ki je naš Sodnik in Plačnik. Vsakdo je čutil, da nekaj odhaja od nas, kajti

Novomeščani so bili s starim pokopališčem, ki so ga imeli skoro sredi mesta, tako tesno spojeni, kot s svojo zgodovino, katere je skoraj prav tako tesno povezana s zgodovino pokopališča.

Staro pokopališče ima svoj ustanovni datum v letu 1810, ko je bilo pokopališče, ki se je na-hajalo poprej okoli kapiteljske cerkve, prenešeno po zahtevi francoskih oblasti na sedanjí prostor. Leta 1856 so sezidali tukaj tudi kapelico in so jo istega leta tudi posvetili. V to kapelo, ki jo je ustanovil kapiteljski kanonik Fr. pl. Fichtenau, so postavili oltar iz črnega marmorja, ki je bil prej v kripti kapiteljske cerkve, v zvonik pa obesili dva zvona iz nekdanje cerkve sv. Antona, katere še danes pojeta mrličem poslednjo pesem.

Ker pa je postalo pokopališče že pretesno, in posebno še, ker stoji skoraj sredi mesta, se je leta 1925 otvorilo novo pokopališče na Ločenski cesti, precej daleč iz mesta. Prvi je bil na tem novem mirovdvoru pokopan neki Smole Jože iz Vel. Strmca, žup. Trebelno, ki je baš tedaj prestal svojo kazen v tukajšnjih zaporih. Zadnja na sta-rem pokopališču pokopana pa je bila 6 dni stara Cirila Springer, rojena v ženski bolnišnici. — Novo mesto, ki je s svojo modernizacijo izgubilo že to-liko svojih starin, bo s preureditvijo starega poko-pališča v moderen park, izgubilo zopet precej svo-jega starinskega značaja.

Slovenski pevski tečaj v Celovcu

Kršč. soc. zveza v Celovcu je tudi letos priredila pevski tečaj za pevovodje. Vodil ga je zopet pevovodja Pev. zveze iz Ljublja-ne prof. Bajuk v dneh 29. in 30. oktobra. Udeležencev je bilo 34, deloma takih, ki so se že lanske leto udeležili enega izmed treh tečajev, deloma pa so bili novi, ki so se mladi pevski organizaciji šele pridružili in se odzvali vabilu centrale.

Ker tla še niso godna za podrobna teore-tična razmotrivanja, je obsegal program pred vsem praktične pevske vaje. Slučaj je združil pevovodje tako, da so bili vsi gla-sovi primerno zastopani. Nekaj izrednega je bilo celo to, da je mogel zbor peti tudi v mešanem zboru, kajti med udeleženci je bilo prvi dan 5, drugi dan pa celo 7 udele-žen. V praktičnem delu smo se vadili v lepi deklamaciji, točni ritmiki in čisti in-tonaciji. Teoretični del je pa obsegal uvodno predavanje tajnika Soc. zveze Zwitterja o harmoniji, oziroma disharmoniji v sedanjem svetu. Globoko je zasnoval svoj govor in zelo jasno pokazal napake sedanjega živ-ljenja v vseh panogah, povdaril pa tudi prav lepo zdravilo in pokazal plemenito na-logo, ki naj jo vrše pevski zbori in še po-sebej pevovodje. Tajnik Milonik je v pre-lepih besedah orisal pomen skupnega, ljud-skega cerkvenega petja, ki naj gre s svetnim roko v roki k istim ciljem. Sam sem raztol-mačil poleg nekaterih drugih tem bistvo ritma in pravilnega taktiranja, referiral o

pev. organizaciji pri nas in o naših načrtih za bližnjo bodočnost.

Ker so bili glasovi sorazmerno razde-ljeni, so se udeleženci prav lepo zložili v zvočen zbor. Predelali smo več pesmi prav podrobno z vsemi potrebnimi najansami. Ker so prav tedaj, v ponedeljek, slavili pisatelja Meška, je zbor sodeloval s 4 pesmami in prav krepko zaključil večer. Sodelovala sta pa tudi dva člana s samospeli, Kačnikova z lepo Volaričevu, Kropivnik z narodno pesmi-jo in oha z Vodopivecem dvosplovom.

Ob koncu tečaja je bil daljši pogovor o reorganizaciji. Organizirali bomo manjša okrožja, po 4 do 5 zborov in priredili spo-mladni, oziroma poletni na več krajih okrožne prireditve.

Tečaj je potekel v zgledni disciplini, ude-leženci so pokazali vsi izredno veliko smisla za skupno delo. V njihovem imenu se je peyov. Ogrs prisrčno zahvalil vodstvu te-čaja in s prav iskrenim glasom zatrdil: **Voljo imamo, mi hočemo za vami dalje, voljo imamo neupogljivo in nepopustljivo, prosimo pa podpre se v bodoče.**

Pesem je najkrepkejši element narodne prosvete. Pesem more vzdržati v naših bratih pravo narodno zavest. Zato je dviganje ču-ta za lepo pesem vredno vseh žrtve. Koroški rodoljubi pri nas se tega zavedajo, zato to delo izredno požrtvovalno podpirajo. Pri-hodnjost bo sodila, da je bilo tako — prav.

M. B.

Skrbniki pognali otroka v smrt

Maribor, 5. novembra.

Pred malim senatom se je zagovarjala danes dopoldne zakonska dvojica radi dejanja, ki je tudi v današnjih krutih časih osamljeno. Državni pravdnik je obtožil 38letnega viničarja Franca Svenška z Majskega vrha in njegovo ženo Jožeto, da sta s slabim ravnanjem zakrivila smrt 8letnega Stefana Jurgeca. V svoji obtožnici je drž. pravdnik navajal:

Mali, 8letni Stefan Jurgec je bil nezakonski sin sestre Svenškove žene. Mati otrokova je ne-znanege bivališča, za otroka pa je skrbela občina Sv. Barbara. Občinski očetje so določili Franca Svenška in njegovo ženo Jožeto kot najbližja so-rodniška malemu Stefanu za skrbnike. 1. januarja letošnjega leta se je Stefan preselil k teti. S tem dnom so se začeli za njega težki in bridki časi. Teta in njen mož sta mu nalagala najtežja dela in ga za vsako malenkost pretepala. Včasih je bil hrastov kol, potem zopet palica in pest, ki mu je padala po šibkem telesu. Stefan je mnogokrat na poti v šolo ali iz šole tožil svojim tovarišem, da ga doma tepejo, da se boji iti domov, ter jim v dokaz kazal modre podpludbe po celem telesu kot znake udarcev. Prosil pa je obenem otroke, naj tega ji nikomur ne izdajo, ker bi bil potem še huje tepen. Deca je res molčala in se je bala povedati odraslim o trpljenju malega Stefana. Tako je šlo do maja meseca. Stefan je začel otrokom pripovedovati, da ne more več živeti pri stricu in teti, ker ga preveč pretepata. Dne 19. maja je otrokom zopet kazal modre lise na desni roki in na hrbtu, ki so izvi-rale od palice. Otroci so se šli po šoli kopat v

Dravinjo. Mali Stefan je šel za njimi, pa je med slačenjem dejal tovarišu: »Danes me vidiš zadnjič. V Dravinji bo moj grob.« Otroci so smatrali besede za šalo, bile so pa žalibog resnica. Stefan Jurgec se je pognal z brega v globok tolmun in se ni pri-kazal več na površje. Prestrašeni otroci so se raz-bežali na domove ter povedali žalostno zgodbo staršem. Ljudje so šele čez dva dni našli truplo malega vtopljenca, o njegovem trpljenju pa so ob-vestili oblasti. — Oba obtožena sta danes pred sodiščem tajila vsako krivdo. Pripovedovala sta, da sta kaznovala Stefana samo trikrat, pa še ta-krat je zaslužil. Nista pa slabo ravnala z njim. Priče so njun zgovor ovrgle. Slikale so fanta kot mirnega in tihega otroka, ki je veliko pretrpel pri rednikih. — Sodišče je obsodilo Svenška Franca in njegovo ženo Jožeto vsakega na 6 mesecev stro-gega zaporu.

Obrtniška razstava v Ljubljani

V obrtniško tednu od 1. do 8. decembra t. l. bo Krajni odbor obrtniških organizacij v Ljubljani priredil sejem, na katerem se bodo razpos-tavili in prodajali samo domači obrtniški izdelki, med njimi tudi taki, po katerih se povprašuje v Miklavževem tednu. Da se nudi občinstvu v tem času posebna ugodnost nakupa, se bodo dajali na cene posebni popusti, ki bodo veljali tudi za po-znejšo dobavo.

Oni obrtniki, ki nameravajo svoje blago raz-staviti na sejmu, se vlnudno vabijo, da pošljejo svoje prijavo do 10. novembra Okrožnemu odboru obrtniških združenj v Ljubljani, Beethovnova 10.

Liubljanske vesti:

Slaba božičnica bo ...

Liubljana, 5. nov.
Lepa navada, ki jo je zadnja leta uvedla mestna občina, je bilo priležanje božičnice revnim otrokom in pa starškom v mestnem zavetišču. Običajno so bili pri takih božičnicah obdarovani otroci s perilom, obleko, obutvijo, slaščicami in živili, tako da so se imeli prijetno vsaj za božične praznike. Sedaj je v Ljubljani vse polno otrok, ki na tihem upajo, da se jih bo za božič spomnila mestna občina in jih tudi letos obdarovala. Kakor pa kaže, bo letošnja božičnica bolj šibka in bo obdarovanih mnogo manj otrok kakor prejšnja leta.
V proračunu mestne občine zijaajo namreč znatni izpadi in proračun za božičnico tudi ne določa nobenega zneska posebej, kakšni viri, da bi se božičnica krila iz drugih postavk, pa letos ne bodo mogoči. Mestno namestništvo in mestno delavstvo je imelo sicer hvaljevredno namero, da preskrbi sredstva za božičnico z nabiralno akcijo, toda ta namera se mu je posrečila samo napol.
V soboto je nabiralna akcija kolikor toliko uspeša, zato pa je nedeljsko slabo vreme pokvarilo vse. Omeniti moramo, da so na-

biralec naleteli pri revnejših slojih na mnogo bolj prijazen sprejem, kakor pri bogatejših ali dobro situiranih. Marsikak nabiralec je pri bogatih moral požreti precej pliki. Nasprotno pa se mestni delavci, tisti, ki snažijo ceste in kanale ter drugi od svojih skromnih mezd v petek zvečer dali kar lep znesek za revne otroke, več pa, kakor na pr. še enkrat tako številno uradništvo nekega večjega urada. Požrtvovalno so se izkazali tudi na pr. ljubljanski mesarji in nekateri trgovci.
Danes opoldne je mestni socialni urad preštel vse darovane zneske in izkupiške za listke. Skupno je dosedaj nabranih 32.000 Din. Ker nekateri nabiralec še niso oddali denarja in ga bodo še jutri, nekateri darovali pa posljejo še denar po položnicah, je računati, da bo skupna nabiralna akcija vrgla okoli 40.000 Din, torej za malenkost več, kakor lani. To pa še daleč ne zadostuje za božičnico, ki velja, ako je količjak dostojna in so otroci vsaj nekoliko obdarovani, vsaj 70.000 do 80.000 Din.
Naše mnenje je, da se tisti bori tisočaki nekeje morajo dobiti, da bodo otroci imeli vsaj za božič primerno veselje.

Tel. 31-62 KINO KODELJEVO Tel. 31-62

Danes in jutri ob 8 avijatiški film
RIVALI V ZRAKU
Cene znižane.

- Minister dr. Ulmansky v Ljubljani. V nedeljo je v Ljubljano dospel minister za gozdove in rudnike dr. Ulmansky. V Ljubljani je imel razne službene opravke ter je med drugim obiskal tudi škola g. dr. Rožmana, s katerim je imel daljši razgovor. Minister je imel tudi včeraj v Ljubljani več posvetovanj z raznimi funkcionarji svojega resorata.
- Uradništvo Vzemne zavarovalnice je ob smrti svojega tovariša Jožeta Magistra poklonilo Vincencijevi konferenci pri Sreči Jezusove 400 dinarjev. — Vzemna zavarovalnica je mesto venca ob smrti svojega uradnika Jožeta Magistra darovala vodstvu Elizabetnih konferenc 600 Din. Bog povrnil!
- Vsa kinematografska podjetja se opozarjajo na razpis ministrstva notranjih zadev (II. br. 46933) od 25. t. m., ki določa, da se v času globoke državnice in narodne žalosti, do vključno 21. novembra smejo predvajati filmi z glasbo in petjem, ki so po svojem značaju resne vsebine, tudi če imajo kak manjši zabavni vložek. Ne smejo pa se predvajati v tem času operete, burke, šale, niti kak drugi veseli komadi. Predsedstvo mestnega poglavarstva opozarja na to prepoved vse kinematografske podjetnike.
- Davčni zavezanci I. in II. skupine se opozarjajo, da so seznanili o pridobitni o neposrednih davkih na vpogled interesentom na mestnem poglavarstvu v Ljubljani (mestna posvetovalnica, Mestni trg 2/I, soba št. 22) od 5. do vstega 12. novembra od 8 do 14 popoldne. Tozadevni razglas je nabit na mestni deski v vezi, Mestni trg št. 27.
- Mednarodni potepuhi v Ljubljani. Ljubljanska policija opauža zadnje čase, da prihaja v Ljubljano večja množica sumljivih ljudi in mednarodnih potepuhov. Večje število teh potepuhov je policija že zajela, stalno pa preži na druge. Da prihaja v Ljubljano tako mnogo teh ljudi, je vzrok v čudnem postopanju italijanskih oblasti. Kar n. pr. zajame tržaška ali kakš. na druga italijanska policija teh potepuhov, poslje vse k nam, nekaj celo kar skrivaj prežene čez mejo. Ljubljanska policija pa tem ljudem pošteno pretiplje kosti. V dopisovanju z dunajsko policijo in mednarodnim kriminalnim uradom v Berlinu, je ugotovila n. pr., da ima v rokah več mednarodnih žeparjev, tatov in zločincev, ki jih iščejo tudi druge policije sveta. Nekateri od prijetih so sedeli že po vseh ječah Evrope. Kolikor niso ti potepuhi pri nas česa zakrivil, jih bo naša policija izročila tistim državam, ki jih iščejo, oziroma odkoder so doma.
- Za polovično ceno odprodaja del zaloge trvdka A. Šinkovec nasl. K. Soss, Mestni trg. Cenjene dame se na to opozarjajo!
- Instruiram nižješolce (najraje realce), pripravljeni tudi za sprejemne izpite. Majhen honorar! Naslov v uradništvu »Slovenec«.

Najnovejša senzacija v Ljubljani

Ljubljana slovi po svojih kolosalnih »senzacijah« že daleč po svetu. Če se pojavi na ulici dimnikar, se že ljudje ustavljajo, gledajo za njim in ugibajo, kakšno svetovno čudo naj bi to bilo. Če zmanjka komu izpred trgovine na zid prislono kolo — senzacija. Če vstopi v gostilno neznan človek — senzacija. Seja društva za zaščito škorcev — senzacija! Največja senzacija teh dni pa je za Ljubljano brez dvoma »Nov vamp iz Amerike«. Na vampe se Ljubljanci navadno dobro razumejo; nekateri jih celo prav skrbno goje, da so na las podobni okroglim sodčkom, drugim pa se menda vsled prevelike teže tako povečajo, da so lepši kakor najlepše »hruške-putrice«. Tudi na prežgane vampe se Ljubljanci dobro razumejo, s parmezanom ali pa brez njega, dopolnje jim pa tudi teknejo okisani vampi s krompirčkom, pa ne mnogo, ampak »čist'en mal«, tako malo, da se »zupea« kar v potokih preliva s krožnika. Ljubezen Ljubljancem do vampov je torej res velika in vsestranska, in zato bodo kar v trumah noreli gledat, kakšen je »nov vamp iz Amerike«. Tako stoji tiskano na nekem lepaku. In Ljubljanske gosposdinje bodo s skrbjo ugibale, če je ta »vamp« tudi užiten in kdo ga bo prodajal in po čem je (ali bo) in če ga je treba tudi »pacati« ali pa ga vržejo lahko kar v krep, dokler se ne zmehča. Da pa ne bodo spoštovane gosposdinje preveč v skrbeh zaradi novega vampa, jim povemo — pa samo njim — da pravijo v Ameriki »vampe« takim ženskam, ki znajo trapaste »gospodarje svetas pošteno gniliti, da doma še za kavo ni. In če bi se kakšen tak »vamp« res živ prikazal v Ljubljani, ta bi kmalu čutil, če ima lase ali ne, kakor se je to baže v Ljubljani že večkrat zgodilo, čeprav »vampa« ni bil iz Amerike, ampak samo — iz Ljubljane!

Pluj

Nočni požar. Preteklo noč ob 2, ko so ljudje bili v globokem spanju, je nenadoma začelo goreti stanovanjsko poslopje posestnika Franca Zelenka v Braslovcih pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Ogenj se je razvil s tako naglico, da ni bilo mogoče rešiti ničesar. Ker je bila hiša že stara, s slamo pokrita, je zgorelo vse do tal. Vsačani, ki so prihiteli na pomoč, so preprečili, da se ogenj ni razširil na sosednja poslopja. Škode je okrog 10.000 Din.
Tragična smrt. Na tragičen način je umrl Franc Geč, užitar v Zamušanih. Domači so ga našli v bližnji mlaki mrtvega. Verjetno je, da ga je zadela kap, nakar je omahnil in padel naravnost v mlako, kjer je utonil. Pokojni, ki je bil star 65 let, je bil splošno znan, spoštovan in ugleden mož. Bil je tudi več let župan občine Zamušani. Eden njegovih sinov je učitelj pri Sv. Marjeti niže Ptuja, eden je upok. kapetan-invalid v Mariboru, tretji pa vodi na domačiji gospodarstvo. Blag mu spomin, žalujemo čim pa prikaže sožalje!

Kulturni obzornik

Mariborsko gledališče

Mariborsko gledališče je odprlo letošnjo sezono s Hamletom. Režija je bila v rokah g. Joška Koviča. Bila je enotna, svoja po zamisli, scene pa so se menjavale hitro, brez zamude. Kar prvi večer se nam je predstavil ves igral-ski zbor. Hamleta je igral g. Vladimir Skrbinšek in praznoval z njim svoj desetletni jubilej. Hotel se je pokazati in se tudi je. Dal je Hamleta po svoji zamisli in vzdržal višino do konca. Ta umetnik na našem odru gre vedno bolj v globino in širino, pri njem je razgabljanje in študiranje, posel pa, ki ga opravlja, nad vse resna zadeva. V Skrbinskju je velika umetniška sila, ki išče odgovorov na svoja lastna vprašanja. Ofelijo je igrala gdč. Elvira Kraljeva, pretresljivo in v svo dušo. Kraljeva z globokim doživljanjem zajame vsako vlogo in se ji tudi preda z vso dušo. Pri njej igranja skoraj nič več ni, temveč le življenje. Polonij g. Pavla Koviča je bil premišljen in izrazit. Dobra sta bila g. Furijan kot kralj in gdč. Starčeva kot kraljica. Duha Hamletovega očeta je igral g. Gorinšek nekoliko premalo oddaljeno in vizionarno. Plastična sta bila grobarja g. Rasberger in g. Košič. K enotnosti v igri so pripomogli g. Blaž kot Laert, g. Nakrst kot Horatio, g. Grom kot Fortinbras, g. Medven kot Rozenkranc, g. Harastovič kot Gildenstern in g. Košič kot Polonijev sluga. Tudi »osebe« v igri so bile lepo ubrane v enoto. V celoti sta režija in igra pokazali veliko prizadevnost in vnemo, tako, da so bili ljubitelji gledališča tiho veseli in zadovoljni.
Za drugo predstavo je priredil g. Joško Kovič Cankarjeve Hlapec. Režiser je hotel z inscenacijo dejanje simbolno poudariti. Prihod skupine kmetov in kmetice pa ni bil posebno

posrečen. Sedeli so tu bolj kot od igre oddaljeni, ne kot nje sestavni del. In na koncu, ko planjejo kvišku, so bili tudi bolj živa slika, kakor pa razgibana množica. Jermana je igral g. Nakrst. G. Nakrst je dober igralec, sijajen deklamator, Jermana pa ni dal tako, kakor v drami je. Ni ga dal dovolj izrazito kot pesnikovega glasnika, tisti individualni etos, v katerem je drama tako lepa in globoka. V tretjem dejanju, kjer je »prelom«, kjer se Jermana razkolje sam v sebi, je bila igra g. Nakrsta prešibka. Tudi na koncu drame je njegov etos premalo dvignjen, ostal je nekako pri tleh. Njegove antipoda, župnika, je igral g. Furijan in ga prikazal res kot močno osebnost, reprezentanta in simbol velikega sistema. Gdč. Kraljeva si je izbrala Ljolko za svoj tihi pet-najstletni jubilej. Bila je res podoba ene tistih tragičnih in pasivnih Cankarjevih ženskih postav, bridka v svoji vdani bolečini in dvigajoča. Dobro zamišljeni so bili nadočitelj g. Gorinška, Komar g. Koviča, ki je bil izredno plastičen in prepričljiv. Hvastja g. Košiča. G. Košič ga je oblikoval kot nekako mistično osebo, ki je nad dogodki, vendar pa z bolečim in resigniranim srcem z vsem dogajanjem. Ena najlepših postav pa je bil Kalandar g. Groma. Silen, izrezen in mogočen. Zdi se, da je g. Grom najboljši tam, kjer so njegove osebe že dognane, ki stoje v igri že kot take, ne da bi šele rastle iz svojih notranjih bojov. Prav življenjski sta bili Geni g. Savinova in Minka gdč. Starčeve. Tudi mati ge. Gorinškove se je dobro podala okvirju igre. Župan g. Blaža pa je bil preveč »narejen«. Mirno postavlo zdravnikovo je poustvaril g. Rasberger in bila je dobra, kolikor se iz te postavice sploh narediti da. Pijance Pisek g. Harastoviča je bil verna podoba, izboren posebno v tistem naglem prehodu, ko se obrne od ene stranke k drugi. Bolj epizodni postavi poštarja in Anke (g. Košuta in gdč. Barbičeva) sta bili pristni.
26. oktobra je bil v gledališču žalni večer

Mariborske vesti:

Mariborski meščani

Velika večina meščanov sploh ni iz Maribora - Nad 4000 meščanov je s Primorskega

Maribor, 3. novembra.
Trdi se in je baže tudi statistično dokazano, da se stalno prebivalstvo mest ne množi iz samega sebe, ampak z doseljevanjem iz bližnje okolice. Statistično je tak dokaz težko doprnesti, vendar bi bil izredno zanimiv, zlasti, v kolikor se tiče Maribora, kjer igrajo poleg drugih okolnosti važno ulogo tudi narodnostna vprašanja. Že zadnjič smo načeli poglavje mariborskega meščanstva ter smo pri tem objavili, da je mestno poglavarstvo začelo po novem zakonu voditi točno evidenco stalnih prebivalcev in meščanov. Navedli smo, da šteje Maribor vsega skupaj okoli 25.000 meščanov. Zanimivo je ugotoviti, od kod so pravzaprav ti mariborski meščani? — Okoli 5000 jih je, ki so res rojeni v Mariboru. Nad 5000 je takih, ki so doma iz bližnje mestne okolice, in okoli 7000 pa takih, ki

so rojeni v ostalih krajih Slovenije. Druge novice so dale nekaj desetlin mariborskih meščanov. Pač pa je izredno visoko število onih, ki so rojeni v krajih, ki so po vojni pripadli Italiji. Med mariborskimi meščani je namreč nad 4000 Primorcev! Iz navedenega sledi, da izhaja velika večina mariborskega meščanstva iz bližnje in daljne mestne okolice in le ena petina je takih, ki so v mestu rojeni. Ako se pa še upoštevata, da sta od te petine skoro dve tretini otrok, potem je tudi razumljivo, kako malo mariborskih družin se zamore v resnici ponasati, da so avtohtone. Sicer je na to strukturo mariborskega meščanstva precej vplivala vojna in povojna doba, vendar izpremembe niso bistvene. Okoliški življenj je že od nekdaj prevladoval nad meščanskim, le da je mesto izravnavalo to premoč okolice s svojo asimilacijsko silo.

Smrt vrle žene. V nedeljo je umrla v Linhartovi ulici 13, v starosti 64 let ga. Marija Fon-S pokojnico je odšla v večnost žena, ki je storila v svojem življenju mnogo dobrega. Vnetja za čast božjo, je bila v vsem svojem delu pobornica krščanskih načel v praktičnem življenju, znana dobrotnica siromakov in vrla sotrudnica krščanskih organizacij in društev v Mariboru. Zlasti krščanska ženska zveza — ta največja mariborska organizacija — je z njeno smrtjo težko prizadeta. Izgubila je marljivo dolgoletno članico in vneto podpredsednico. Blago pokojnico bomo položili danes, v torek, ob četrti na 5 na pokopališču na Pobrežju k večnemu počitku. Pogreb bo iz mestne mrtvašnice. Svetila ji večna luč, žalujotim ostalim naše iskreno sožalje.

Tovarna »Sana« v obratu. Tovarna čokolade »Sana« v Hočah pri Mariboru, ki je že nekaj let počivala, je pričela sedaj zopet obratovati. Zaenkrat dela še v omejenem obsegu, obstojajo pa izgle, da se bo obrat vpostavlil v celotnem obsegu.

Kdor ima veselje do petja in do gledališča, naj se prijavi v gledališki zbor, kjer se sprejemajo novi člani in članice. Prijave sprejema kapelnik Lojze Herzig v gledališču dnevno od 12 do pol 13 popoldne.

Cmureški most. Železni most, ki veže pri Cmureku Jugoslavijo in Avstrijo, je bil do polovice, ki je avstrijska, že pred daljšim časom temeljito obnovljen. Letos pa so pričeli prenavljati tudi jugoslovansko polovico mostu. Obnovitvena dela so bila pretečeno soboto končana.

Trije mladi popotniki na strehi brzdolaka. Z nočnim brzdolakom, ki je pripeljal v ponedeljek zjutraj iz Gradca, so prispeli v Maribor nenavadni popotniki. Železničar, ki pregleda pri prihodu vlakov strehe vagonov, je našel na ploščadi dolgega pulmana tri ležeče osebe, ki so se skušale skriti za vagonске nastavke. Šel je mimo, kot da jih ni opazil, nato pa naglo alarmiral kolodvorske stražnike, ki so obkolili voz in že so imeli čudne popotnike. Spravili so z vagonске strehe premrzle postavbe treh mladih 15 in 16 letnih fantkov. V topli sobi železniške policije se je mladim popotnikom razvezal jezik. Na pot so se podali v Gradcu, kjer so doma. Mladi popotniki so: 15-letni Ivan Masten in Gotfrid Rodošek ter 16-letni Herman Perc. Vsi trije imajo sicer slovenska imena, so pa pristni Gradčani, pač pa so njihovi starši iz slovenskih krajev. V pustolovskih glavah se je porodila misel o potovanju v Jugoslavijo. Na tihem so se spravili na graškem kolodvoru na streho brzdolaka ter se odpeljali. Potovanje pa je trajalo samo do Maribora. Bili so pa fantje prav veseli, da se je tako naglo prekinilo, ker so doživeli na strehi veliko strahu in pretrpeli hud mraz. V Mariboru so jih napotili v policijski zapor ter jih bodo ob priliki odposlali nazaj domov.

Radi ponarejanja srebrnikov so se zagovarjali pred malim senatom mariborskega okr. sodišča trije mladi ljudje iz Rumeancev. Brata Franc in Ivan Rajs sta vlivala v model iz aluminija mešanico iz kositra in svinca. Take »srebrne« kovače je potem skušala zamenjati Terezija Muršec. Četrti obdolženec, Franc Kump pa je skušal dobiti za denar priče, ki bi ugodno izpovedale za brata Rajsa. Obsojeni so bili Franc Rajs na 14 mesecev, Ivan Rajs na 13 mesecev robije in vsak na 3 leta izgube častnih pravic, Franc Kump na štiri in pol meseca ter Terezija Muršec na tri mesece strogega zapor.

Smrt na tračnicah. Železniški čuvaj Franc Ploj je napravil večeraj zjutraj običajen obhod proge od svoje čuvajnice na Tenu do železniškega

trikota v magdalenskem predmestju. V trikotu je naletel na strašno najdbo. Na progi je ležalo razmesarjeno truplo mladega moža. Glava in leva noga sta bili odrezani od telesa. Nesrečnega je povozil vlak, ki odpelje iz mariborskega kolodvora ob 5.24, vozila pa so potem preko krvavih ostankov še drugi vlaki, ni pa noben strojevodja radi teme in jutranje megle opazil strašne ovire na progi. Na mestu nesrečne smrti je bila komisija, ki je ugotovila, da je povozeni 20-letni tekstilni delavec Anton Bančič, ki je doma iz Bertincev pri Varaždinu, uslužbenec pa je bil v Mariborski tekstilni tvornici. V soboto je dobil odpoved, ki ga je silno potrla.

Na begu od doma. Usnjarskemu pomočniku Francu Šircu v Ptuj je pobeignila njegova 15-letna hčerka Anica od doma. Obrnila se je v Maribor, kjer jo sedaj išče mariborska policija.

Celje

Nabiralna akcija za uboge. Mestno poglavarstvo se obrača do celjskega prebivalstva s sledečim pozivom: Blizajoča se zima bo povečala bedo ubožnih. Podpora iz občinskih sredstev nikakor ne zadostuje, da bi se moglo resničnim revežem zadostno pomagati. — Vsled dejstva, da je prosjačenje od hiše do hiše brezpogojno in pod kaznijo prepovedano, si usoja mestno poglavarstvo v svrhu ublažanja bede velikega števila mestnih ubogih prositi v njih imenu za mile darove. Ker se je tukajšnje meščanstvo vedno rade volje odzvalo, kadar je šlo za pomoč bednemu in bolnemu bližnjemu, je upati, da se bo tudi tokrat dobro obneslo nabiranje darov, ki se bodo porabili v prvi vrsti za dobavo drv, živil in res neobhodno potrebne obleke bednemu someščanu. Darove nabirata nabiralca celjske mestne občine.

Avtomobilska nesreča v Dobrčah vasi pred sodiščem. Včeraj je bila pred sodnikom poedincem okroglega sodišča kazenska razprava proti obdolžencu dr. Sadniku Rudolfu, zobozdravniku v Celju zaradi prestopka p § 205-II. k. z., češ da je dne 24. junija 1934 na državni cesti v Dobrčah vasi vozil takvo neprevidno, da je zadel ob nasproti vozečega Miklisa Ločičnika Rudolfa, ki ga je zgrabil Sadnikov avto v tako silnem tempu, da je Ločičnika vrglo preko avtomobila za avtomobil, kjer je obležal s takimi poškodbami, da je med prevozom v celjsko bolnišnico umrl. Sodišče je po izvedeni razpravi ugotovilo, da je dr. Sadnik kriv ter ga obsojilo na 1 mesec in 15 dni pogojno za dobo 3 let ter v povračilo odškodnine zasebnim udeležencem in v plačilo stroškov kazenskega postopanja. Sodišče je odmerilo tako milo kazen, ker je obtoženec priznal, da je skozi naseljen kraj vozil s hitrostjo 40 km in ker je priznal, da ni zasenčil reflektorjev, kakor to zahteva uredba o zaščiti cest in prometa na njih. Sodil je sos. Kraut, dr. Sadnika je branil odvetnik dr. Kalan, zasebne udeležence pa je zastopal odvetnik dr. Laznik.

Umrl je včeraj po dolgi in mučni bolezni g. Martin Tratnik, dolgoletni cerkovnik Marijine cerkve. Pokojni bi o sv. Martinu prav dovršil 60. leto starosti. Vsa dolga leta, kar je služboval kot cerkovnik Marijine cerkve, je vršil zvesto in vestno svoje delo. Bil je poznan daleč naokrog in je bil v mestu in okolici priljubljen. Bog naj mu bo plačnik za njegovo vestno delo. Pogreb bo v sredo popoldne ob 2 izpred hiše žalosti na okoliško pokopališče. — V Zagradu št. 42 pa je umrla gospa Alojzija Jicha, stara 61 let, posestnica in lastnica znane gostilne »Na Starem gradu«. Pogreb bo v sredo, ob pol 44 popoldne izpred Skalne kleti na mestno pokopališče.

Gorinškova kot grofica Basildon. ga. Savinova kot mrs. Marchmont, gdč. Križajeva kot mrs. Bacford, g. Gorinšek kot mr. Montford, g. Verdonik kot sir Barford in g. Blaž kot Mason — so bili lepa družba, dobri v kretinjah in dialogih. Nikjer ni bilo opaziti, da bi se bili trgli od središča igre. Ugajena sta bila tudi g. Košuta in g. Verdonik kot lakaja, kar je bilo videti prijetno, kajti take vloge zahtevajo mnogo tenkočutnosti.
Dr. Ivan Dornik.

Ljubljanska drama: Velika noč

Strindberg nam je v vrsti svojih naturalističnih dram dosledno prikazoval, kako trpi človek zaradi svoje slabe in zlobne narave; to trpljenje je nespravljivo in vodi v večne spore človeka s človekom. V znamenitem predgovoru h »Gospodični Julije«, ki je tako rekoč proglas naturalistične dramske umetnosti, celo pravi, da je človeška tragika prav v krutosti življenja, ker brezobzirno terja svoje žrtve; na take neusmiljene primere se bo pač treba navaditi; prišel bo še čas, ko bomo tudi na odru z mirno vestjo gledali krutost in jo uživali kot estetično lepo. Isti Strindberg nam je v vrsti duhovnih iger Advent, Velika noč in Kres in še v drugih pokazal tudi nasprotno resnico: trpljenje ima v življenju svoje odrešujoče poslanstvo, za trpljenjem pride veselje, toda le, če človek vzroke svojega trpljenja pač spozna. V »Veliki noči« je Strindberg kljub izrazito duhovnim težnjam le malo posegel v nadčutni svet, kakor je to v mnogo večji meri storil v drugih simbolnih delih. Simboličnost se kaže komaj v resnobni prazničnosti zadnjih treh dni velikega tedna, ko se nam odkriva tudi trpljenje Heystove družine zaradi grehov svojega nepoštenega očeta. Mrak v dušah mladih ljudi, ki jih pritiska k tlom zavest krivice in vse drugo, kar se godi zaradi nje, ta mrak spremlja tudi vsa narava, ki se pripravlja k vstajenju, pa jo za kratek čas

Roparski napad pri Medvodah

Ljubljana, 5. novembra.

O groznem roparskem napadu, ki je bil izvršen včeraj v vasi Virje pri Medvodah je poročal že »Ponedeljski Slovenec«. Pri tem roparskem napadu je bila kmalu umorjena 62-letna sejmarija Ivana Kafol (ne Ana, kakor je bilo včeraj po pomoti poročano).

Sestre Ivana in nekoliko mlajša Ana sta živeli mirno v svoji hišici št. 14. Ivana je hodila po sejmih, Ana pa je delavka v tovarni Medic in Zankl v Medvodah. Obe žene sta živeli varčno in skromno, zato so sosedje domnevali, da morata imeti denar. Tega denarja se je polakomnil njun sosed, 32-letni Josip Mavrin, ki je bil brez službe in je živel v težkih denarnih nepravilnostih. K temu se je pridružil še staro sovraštvo. Ivana ga je namreč lani ovadila, ker jo je Mavrin pretepel, ter je bil zaradi tega kaznovan.

Mavrin je vedel, da imata sestra navado vsako nedeljo iti zjutraj k maši. To nedeljo pa je šla k maši samo Ana, ker je bila Ivana nekoliko bolna. Mavrin je pozneje orožnikom popisal, kako je bilo usodno srečanje z Ivano Kafolovo.

Malopred 7 je Ivana, ki se je mudila v kuhinji, slišala v veži nekaj šum. Odprla je vrata in zagledala Josipa Mavrina z mafijsko sekuro v roki. Mavrin jo je nadrl: »Zakaj imate tak jezik, da ne pustite sosedov na miru. Z roko jo je zagrabil za vrat ter udaril s sekuro po glavi. Ivana se ga je obratno otepala, toda Mavrin jo je podrl na tla ter jo še teptal z nogami. S sekuro jo je udaril večkrat po glavi, tako da ji je prebil zadaj črepinjo, jo rani na vratu in obenem tudi na čelu. Ivana je nezavestna obležala. Prepričan, da je stara mrtva, je Mavrin hitro pobral iz miznice 2000 Din, ki so bili notri, odprl še omare in skrinje ter vse prebrskal, nato pa naglo izginil z denarjem. Ko je napadalec izginil, se je Ivana za trenutek zavedla ter napisala na listek besedo: Mavrin, nato pa zopet omedlela.

Okoli 7 se je sestra vrnila domov. Ko je našla

svojo sestro Ivano napol mrtvo na tleh, zraven nje pa listič z besedo »Mavrin«, je takoj sklicala ljudi. Poklican je bil zdravnik dr. Arko iz St. Vida, ki je takoj velel prepeljati ranjeno v bolnišnico. Zdravnik je ugotovil poleg zunanjih poškodb tudi hudo notranje krvavljenje. Orožniki so se takoj podali na lov za zločincem. Na domu ga ni bilo, pač pa je Mavrinova žena takoj izročila orožnikom denar, ki ga ji je njen mož izročil, da si ni vedela, odkod ga ima. Orožniki so iskali nato Mavrino po bližnjih vaseh ter ga končno aretirali v neki gostilni. Mavrin je zločin takoj priznal in se dal mirno ukleniti. Ko so orožniki sestavili zapisnik o zločinu, so ga prepeljali v Ljubljano v bolnišnico, kjer je sedaj uveljavljena proti njemu kazenska preiskava zaradi poskušene roparskega umora.

Josip Mavrin je doma iz Ponikve pri Celju in je pristojen v Celje. Do pred kratkim je bil zaposlen v tovarni Spectrum v Šiški, kjer je inkasiral pri strankah denar. Pri tem pa je utajil okoli 9000 Din inkasiranega denarja. Tvrdis, da je prišla njegovim manipulacijam na sled ter ga je odpustila, ni ga pa ovadila policiji, ker je Mavrin obljubil, da bo znesek plačal Mavrin je imel hišo na Virju 57 in to hišo bi mu trdila v kratkem prodala, ako ne bi plačal. Mavrin je bil brez dela, poleg tega pa je moral preživljati ženo in 6-letno hčerko. Zato je razumljivo, da se je polakomnil tujega denarja, kar ga je dovedlo do tako strašnega zločina.

Ivana Kafolova je bila v nedeljo zelo slaba. Zato sestra ni pustila, da bi jo nezvestno prepeljali v bolnišnico. Včeraj čez dan in čez noč pa se je njeno stanje nekoliko zboljšalo, ter jo je danes neki osebni avto prepelal v ljubljansko bolnišnico. Njene poškodbe so sicer hude, vendar je upati, da bo še okrevala, ker je zelo žilave narave.

Strasen zločin je napravil povsod najgloblji vtis in je bilo zlasti ljudstvo v okolici Medvod zelo vznemirjeno.

tvoje stanovske zavesti. Stanovske tovariše prosimo, da ga spremijo na njegovi zadnji poti polnoštevilo. Pogreb bo danes ob pol 4. uri v St. Vidu. — Diplomirani tehnik.

† V Ljubljani so umrli: Gdč. Bogica Marčan. Pokopali so jo v ponedeljek popoldne. — G. Karel Hribernik, železniški poduradnik v p. Pokopali ga bodo danes ob 4 popoldne na pokopališču v Dravljah. — Gospa Ana Majnik roj. Juvan. Pogreb bo danes ob 2 popoldne. — G. Rudolf Podpne, abs. jurist. Pokopali ga bodo danes ob pol 4 popoldne. Naj dragim rajnim sveti večna luč! Zalujocim svojcem naše globoko sožalje!

† V Kranju je včeraj ob 3 zjutraj nenadoma umrla gospa Marija Štrfner roj. Soklič, trgovčeva soproga, stara šele 34 let. Pogreb bo v sredo ob 3 popoldne. Naj v miru počiva! Zalujocemu g. soprogu in hčerki naše iskreno sožalje!

Kaj pravite?

Ni še dolgo tega, ko so časopisi na dolgo in široko poročali o velikem delu, ki so se ga lotili Holanci, ko so prišli osuševati Zaidersko jezero. Tam so napravili ogromne nasipe, da se morje ob dviganju ni moglo več razliti preko širnih ravnin, na tako pridobljeni zemlji pa so začeli kmetje zidati svoje hišice in rediti živino, ki je bila vsaj v tedanjih prilikah glavni vir dohodkov za holandske kmete.

Danes, komaj dve ali tri leta kasneje, pa poročajo, da je holandska vlada ukrenila, naj v deželi okoli 150.000 krav in 50.000 telet kar pobijejo in naj meso prodajo izdelovalcem konzerv, ker se živinoreja zaradi nizkih cen mleka, surovega masla in mesa ne izplačuje več. Mesarski pomočniki in njihovi mojstri bodo torej na Holandskem imeli nekaj časa dovolj opravkov.

Samo tega časopisi ne poročajo, kaj bodo sedaj napravili s tislimi dragimi nasipi? Če se živinoreja več ne izplačuje, kakšen pomen naj imajo torej še nasipi? Čemu so jih torej delali?

Kaj pravite, g. urednik, ali je tako gospodarstvo še — gospodarstvo? Amerika je žrtvovala milijone, da je iz prerije napravila žitna polja, sedaj pa žito požigajo; Holanci so gradili nasipe za travnike, sedaj pa živino pobijajo na veliko; pri nas —

Kaj pravite, g. urednik, ali nismo tudi pri nas kaj tako pametnega naredili? A če smo, se lahko vsaj s tem tolažimo, da žive tudi drugod po svetu recimo: jako pametni ljudje.

Koledar

Torek, 6. novembra: Lenart (Lenko); Jelena, devica.

Novi grobovi

† Tone Kremžar. V nedeljo je na svojem domu v št. Vidu nad Ljubljano umrl strojni podjelnik, 30-letni diplom. tehnik, rez. mornariški poročnik Tone Kremžar. Pred par dnevi se zdrav in podjetej je v trenutku podlegel sladkorni bolezni, ki je izračunala uru njegove smrti na sredino njegovih načrtov. Njegovo delo je poznano vsemu slovenskemu poljedelstvu, saj je njegovo podjetje zavzemalo prvo mesto na razstavah poljedelskih strojev na ljubljanskih sejmskih prireditvah. Največ pa bo izgubila tvoja stanovska organizacija, ki je v takih silah predstavljala nov podjetej in domači tehniški stan za graditev jugoslovanske gospodarske neodvisnosti. Tone, mladi smo še tovariši okrog tebe in brez tebe ne bomo spremenili do groba. Tvoja delavnost pa nam narekuje, da damo v tvoji spomin temeljni kamen za kirurški oddelek splošne bolnišnice v Ljubljani. Naj bo znesek 400 Din od tvoje stanovske organizacije za važno slovensko institucijo kot skromno odplačilo

še premaga zima. Trojna sporednost tedaj: praznik trpljenja, boj naravi in boj v človeških dušah se družijo v trajnem vstajenju — človek je premagal v sebi temo, zmaga dobrota in verige trpljenja odpadejo. Ta drama je tedaj v svojem lirskem in miselnem slogu prava tematična kompozicija. Najrazličnejši motivi iste vrste, podobe skritega trpljenja, se razvrsčajo, prepletajo in izmenjavajo; toda ob koncu nimamo same analize človeške zlobe in brezna groze, zakaj mesto katastrofe pride odrešitev in oglaš se slovesni finale. Tako se zgodi zato, ker je človeško srce treba očistiti napu in laži, odpreti ga je treba ponižnosti in dobroti, potem sreča še utegne priti, morda pride prav nepričakovano. Strindberg je namreč nad tragično pravičnost, ki v življenju ne pusti nič neizravnane, postavil novo veličino: milost. To njeno podobo nam prikazuje v grozljivem upniku Lindkvistu, čigar strogost pride kakor šiba, pa se spremeni v poučno dobroto.

Vse to je Strindberg izvedel zelo preprosto, zdi se, da celo preveč ubrano. Toda osrednja oseba drame ni proforsorski kandidat Elis Heyst, ampak mala Eleonora, ki za znamenovana pred ljudmi in na videz dedno obremenjena, najgloblje vidi v ljudi in naravo, edina dela dobro po glasu svojega čistega srca. V nji živi ljubezen, ki nikoli ne misli nase; ona prinese sicer družini zadnje trpljenje, a isto trpljenje vse povede k vstajenju.

To pasijonsko sonato je g. Ciril Debevec kot režiser plastično in z občutkom izoblikoval. Lepe like so postavili ga. Marija Vera kot Heystova mati, g. Debevec kot Elis, gdč. Boltarjeva kot njegova nevesta Kristina, g. Jan kot gimnazijec Benjamin, zlasti pa ga. Šarčeva s problematično težko Eleonoro in g. Skrbensček kot Lindkvist. Nevsiljivo težko občutje, resnobna ubranost in idejna jasnost preveča vso igro. F. K.

Osebnosti

— Diplomsko izpite na filozofski fakulteti v Ljubljani so v oktobrskem terminu 1934 dovršili ti-le kandidati in kandidatice: Donaj S. Vekoslava (pedagoška skupina), Drušković Franc (ped. skupina), Fras Albert (pedagoška skupina), Ipavec Viljem (matematična skup.), Kavčič Skalko (skup. za narodni jezik in književnost), Kosmatin Josip (geografska skup.), Kralj Ladislav (biološka skupina), Leben M. Imakulata (pedagoška skupina), Legiša Vendelin (skupina za narodni jezik in književnost), Mihelič Stanislav (skupina za narodni jezik in književnost), Petr Franc (skupina za nar. jezik in književnost), Polence Anton (biološka skupina), Rakovec Josip (filozofska skupina), Rupel Rupel Nada (skupina za narodni jezik in književnost), Stupica Marija (romanska skupina), Šegula Ivana (pedagoška skupina), Stalec Ivan matematična skupina), Vodnik Franc (biološka skupina), Zadnek Milan (pedagoška skupina).

— Na veterinarski fakulteti v Zagrebu je bil diplomiran g. Franc Karlin iz Škofje Loke za veterinarja. Čestitamo!

Ostale vesti

— Na kočevski gimnaziji že od začetka šolskega leta ni pouka v krščanskem nauku, ker ni nobenega profesorja za verouk. Na osnovni šoli je prav tako. Prosvetno oblast prosimo, da bi čimprej uredila to zadevo.

— Pevski dan v Begunjah na Goriškem. — Prejšnjo nedeljo so želeli imeti v Begunjah pevski dan. Ker s prošnjo niso odnehal, sem se rad udal in pohitel k njim. Ne sporočim tega zato, da bi vzbudil v njih napuh, temveč v spodbudo na bojo moje vrstice drugim zborom. Točno po sporedu ob pol 1 so se vsi zbrali v dvorani: vse pevke, vsi pevci in celo veliki pevci (sester) iz kaznilnice. Ob vzorni pazljivosti sem jim govoril najprej o temi: »Petje — dar božji, nakar smo temeljito predelovali dramatično plat Tomčeve slovenske maše. Po litanih smo se pomenili: »O pevski disciplini« in končali s temeljito pevsko vajo. Tudi po litanih so bili točno vsi navzoči. Vzor na pazljivost in resnost mi je imponirala. Zbor je dovolj močan, redno obiskuje vaje in poje tudi v cerkvi vedno polnoštevilo, lepo vbrano. Vse to je porok, da bo zbor tudi v bodoče lepo napredoval, kar iz srca želim. — B.

— Pri revmatizmu v glavi. Tedaj, plečih, živčnih bolečinah v kolkih, ušesu (Hexen-chuss) se uporablja naravna »Franz-Josefova« voda z velikim pridom pri vsakdanjem izpiranju prebavnega kanala.

— Huda nesreča pri desinfekciji parnika »Kraljica Marija«. V soboto se je zgodila v Splitu huda nesreča pri desinfekciji parnika »Kraljica Marija«. Jugoslovanski Lloyd, lastnik »Kraljice Marije«, je za letošnji umaknil parnik iz prometa do prihodnje sezone in ga dal desinficirati. Za desinfekcijo so bili določeni trije delavci. Desinfekcijo so opravljali s strupenim plinom cianom. Pri tem delu so nosili seveda maske. Maske pa so bile najbrže slabše kakovosti, ker so propuščale plin.

Vsi trije delavci so utrpeli zaradi tega huda zastrupljenja s cianom. Eden od njih, 46-letni Djuka Djurič, je med prevozom v bolnišnico umrl, ostala dva pa bosta najbrž ozdravela.

— Obsodba zaradi vloma v pariško banko. Poročilo smo že svoječasnno, da je jugoslovanski državljani Anton Kostanjšek izvršil pred dvema letoma nadvse drzen vlom pri belem dnevu v pariško banko Baruch. Kostanjšek je pozneje pribežal v našo državo, kjer so ga prijeli naše oblasti in dvignile proti njemu obtožbo zaradi vloma. Te dni se je zaključila proti njemu razprava pred okrožnim sodiščem v Travniku. Obtožen je bil zaradi vloma v pariško banko na 12 let robije in na došmrtno izgubo državljskih pravic.

— Komemoracija za blagopokojnega kralja Aleksandra I. se vrši po župnih cerkvah 9. t. m. kot spominski dan groznega marsejskega zločina. Za ta žalni obred priporočamo cerkvenim zborom koralni psalm »Usmili se me, Bog«, ki ga je harmoniziral Stanko Premrl za en glas, ozir. mešani zbor vokalno ali z orglami. Cena izvodu 0.25 Din. Skladba se dobi v Jugoslovanski knjigarni o Ljubljani.

— Pri številnih težkočah ženskega spola povzroči naravna »Franz-Josef« grenčica najboljšo olajšavo Spričevala klinik za ženske bolezni dokazujejo, da se uporablja zelo milo odvajajoča »Franz-Josef« voda posebno pri porodnicah z izbornim uspehom

— Prepovedan tisk. Službene novine št. 252 objavljajo, da je državno tožilstvo v Zagrebu prepovedalo prodajati in razširjati št. 42 tednika »Istra«, št. 17 tednika »Danica« in št. 44 tiskopisa »Nedelja«. — Z odlokom ministrstva za notranje posle pa je prepovedano uvažati v našo državo in razširjati v njej knjigo »Non esiste pace senza la soluzione del problema Danubiano«, ki je izšla v Budimpešti.

— Če se ženska razjezi. V vasi Idješu pri Subotici je prišlo te dni do krvavega pretepa med 40-letno omedleno posestnico Suro in 45-letnim kmetom Ljudevitom Vikendom. Vikend je prišel v šurino hišo po opravkih. Iz neznanih vzrokov je nastal med njim in gospodinjjo prepri, v katerem se je ženska tako razvnela, da je pograbila velik kuhinjski nož in tako obdelala Vikenda, da se je zgrudil mrtve v mlaki krvi. Žensko so zaprli.

— Ujet tat, ki je ukradel 400.000 Din. V vasi Bočkinci na Hrvaškem je sredi preteklega meseca nekdo vlomil v hišo kmetu Lovra Bočkince, ki je živel v hiši sam s svojo ženo. Ukradena je bila velika vsota denarja. Stari Bočkince se sam ni vedel, koliko denarja je imel doma, sodil je pa, da mu je tat odnesel okrog 400.000 Din v gotovini in knjižicah. Za neznanimi vlomilec so orožniki uvedli temeljito preiskavo, ki jo je te dni kronal uspeh. V Novi Gradski so orožniki opazili v neki gostilni sumljivega človeka, ki je dobesedno razmetaval okrog sebe denar. Prijeli so ga in našli

S stališča zdravnika

Dragi prijatelji, pred bolečimi nogami, ustrujenost in nervoznostjo najbolje ščitijo

PALMA

GUMIJEVI PODPETNIKI.

Dobe se pri vsakem čevljarju

NARODNO GLEDALIŠČE

V LJUBLJANI

REPERTOAR

DRAMA (Začetek ob 20)

Torek, 6. novembra: Zaprti.

Sreda, 7. novembra: Orli, Red Sreda.

Četrtek, 8. novembra: Migo, dekle z Montparnasa.

Red A.

OPERA (Začetek ob 20)

Torek, 6. novembra: Hovanščina. Red C.

Sreda, 7. novembra ob 16.30: Žalni koncert za dijaštvo.

Izven. Globoko znižane cene od 5 do 15 Din.

Da se omogoči poset tudi podeželskemu dijaštvu pri svečanem žalnem koncertu v sredo, 7. novembra v opernem gledališču, se na željo več šolskih zavodov spremeni pričetek na 16.30 in z zaključkom ob 18.30.

Uprava Narodnega gledališča v Ljubljani vladno prosi svoje p. n. abonente, da poravnajo tretji obrok abonmanta do 14. novembra.

MARIBORSKO GLEDALIŠČE

Torek, 6. novembra ob 20: Hamlet. Red B.

Sreda, 7. novembra ob 20: Kpftikt. Red D.

Naznanila

Ljubljana

1 V petek, 9. novembra, točno mesec dni po nesrečnem dogodku, ki je zavil celotno našo kraljevino in ves prijateljski svet v veliko žalost zaradi smrti blagopokojnega viteškega kralja Aleksandra I. Zedinjena, bo ob 20 v veliki dvorani Unions žalnem koncertu, katerega sporni izvajalci Glasbena Matice ljubljanske. Katerega se javljeno, sestoji spored iz dveh delov. Prvi del izvajajo pevski zbor pod vodstvom ravnatelja Poliša, drugi del pa orkester Orkestralnega društva in Državnega konservatorija pod vodstvom prof. Škerjanca. Zbor izvaja deset a capella žalnih vesmi, ki nosijo skupni naslov Omo, katerega je zložil na čast junakom svetovne vojne 1912-1918 belgradski skladatelj Stevan Hristić. Žalni snovi so izredno veličastni, prav tako so na tudi veličastne in umetniško resne vse skladbe, ki jih izvaja zbrani orkester. Opazujemo na enkratno izvajanje žalnega koncerta, ki bo v petek, 9. novembra, v veliki dvorani Unions. Predprodaja vsotopne v Matični knjižnici.

1 Kulturni odsek Katoliške akcije za frančiškansko župnijo v Ljubljani prične nocoj ob 20 v samostanski dvorani s svojimi rednimi predavanji. Predavati bo predsednik g. dr. Loreto o temi: Zgodovina katoliške cerkve, prvi del.

1 Predavanje dr. H. Tume o italijanskem delu Julijanskih Alp bo drveli ob 20 v dvorani Delavske zbornice. Planinci, poroti.

1 Kino Kodeljevo. Nocoj in jutri ob 20 izredno za nimiv izdajati film: »Istvali v zraku«.

1 Nočno službo imajo v v. r. Plesodi, Tyrkovi, čista 6; mr. Hočevar, Celovška cesta 34, in mr. Gartner Moste.

Naše dijaštvo

Klub jugoslovanskih akademikov iz Trsta, Gorice in Istre, Drevi bo v areni Narodnega doma (vhod iz Bleivelsve ceste) redni društveni sestanek s komemoracijo Ramalla. Ker se bodo na društvenem sestanku obravnavale tudi druge važne zadeve, je udeležba obvezna za vsakogar. — Odbor.

Radio

EVROPSKI PRENOSI. Na zadnjem sestanku v Lizboni so mednarodni strokovnjaki pretrosali tudi vprašanje evropskih prenosov. Sklenili so, da bo od sedaj vsaka država članica dajala vsak mesec 1 ali več programov za približno pol ure, in sicer večina od 9 zvečer dalje. Sedaj so že ugotovljeni termini za celo vrsto držav. Naša država pride na vrsto vsako prvo soboto v mesecu in sicer od 21.30 do 22.00. Novi sistem je v takoj boljši, da bo vsaka država prišla prej na vrsto, dotedaj je čakala po eno leto, na se je še dogajalo, da ponekod radi dolžine programa niso sprejeli. Naše radijske postaje so se na zadnjem sestanku dogovorile, da bo vsak mesec ena oddajala svoj program za evropski večer, katerega, upajmo, bo prenosala več postaj kot doslej. Težkoče pa bodo napravili za take kratkotrajne prenos res reprezentativne prenos.

Programi Radio Ljubljana:

Torek, 6. novembra: 11.00 Šolska ura: O mladinski igri v splošnem in posebej (Vomberger Joža) 12.00 Plošče 12.30 Poročila 13.00 Čas, plošče 18.00 Gospodinj-ska ura: Puding, dodatna hrana za bolnike (Milena Serko) 18.30 Otroški kotiček (gospa Cirila Medvedova) 18.40 Nemščina (dr. Kolarik) 19.10 Nacionalna ura: Voj-ska in narodna prosveta 19.35 Radijski orkester 19.50 Jedilni list, program za sredo 20.00 Prenos iz Beograda 22.00 Čas, poročila, Radijski orkester.

Drugi programi:

TOREK, 6. novembra. Beograd: 19.00 Beethovenova dela, Igra radijski orkester 20.40 Koncert belgradske filharmonije — Dunaj: 16.30 Iz tonfilmov 17.30 Vokalni koncert 19.10 Pesmi in arie 19.10 Humor v glasbi 22.50 Glasbene malenkosti 23.50 Plesna glasba — Budimpešta: 17.35 Orkestralna glasba 20.10 Madjarske in ciganske pesmi 21.40 Mozartov koncert 22.40 Operne arie 23.20 Plošče — Milan-Tre: 17.30 Laha glasba 20.45 Opera — Rim-Rai: 17.10 Laha glasba 20.45 Zabavna glasba, vnos veseloigra 22.30 Plesna glasba — Prag: 15.35 Iz ruskih op. 17.50 Duo za violino in braš 18.20 Postara ura 19.10 Zbor poje 20.10 Živiljska sreča, čelo in klavir 20.30 Veseloigra »Galos«, celov. 22.45 Plošče — Bratislava: 19.25 Iz operet 20.10 Simfonični koncert — Varšava: 19.00 Vokalni koncert 20.00 Laha glasba in fan-soni 21.00 Orkestralni in celistični koncert 22.15 Plesna glasba — Berlin: 18.30 Orkestralni koncert 20.10 Zabav-ni in plesni večer — Königsberg: 19.00 Sodobna klavir-ska glasba 20.10 Radijski orkester 21.15 Volaska godbe — Hamburg: 20.10 Plesni večer — Bratislava: 20.10 Ra-dijski orkester — Lipsko: 19.00 Radijski orkester 20.10 Igra 21.00 Starji mojstri — Köln: 20.10 Opereta okoli male opere, Knep in Brdečova — Frankfurt: 18.45 Orkestralni koncert 20.10 Vlom v Savoy, kriminalna igra 21.25 Beethovenov koncert — Stuttgart: 18.30 Godba na pihala 20.10 Sprehod skozi Lubezen, kratke scene 21.00 Plesni večer iz Hamburga — Monakovo: 19.05 Mandolinistični koncert 20.10 Komorna opera »Varan-zenin«, Mozart 21.30 Pesta ura — Zürich: 19.35 Radijski orkester 21.00 Skrivna Lubezen, komična igra s pet-jem — Strasbourg: 19.30 Radijski orkester 21.30 Orke-stralni koncert.

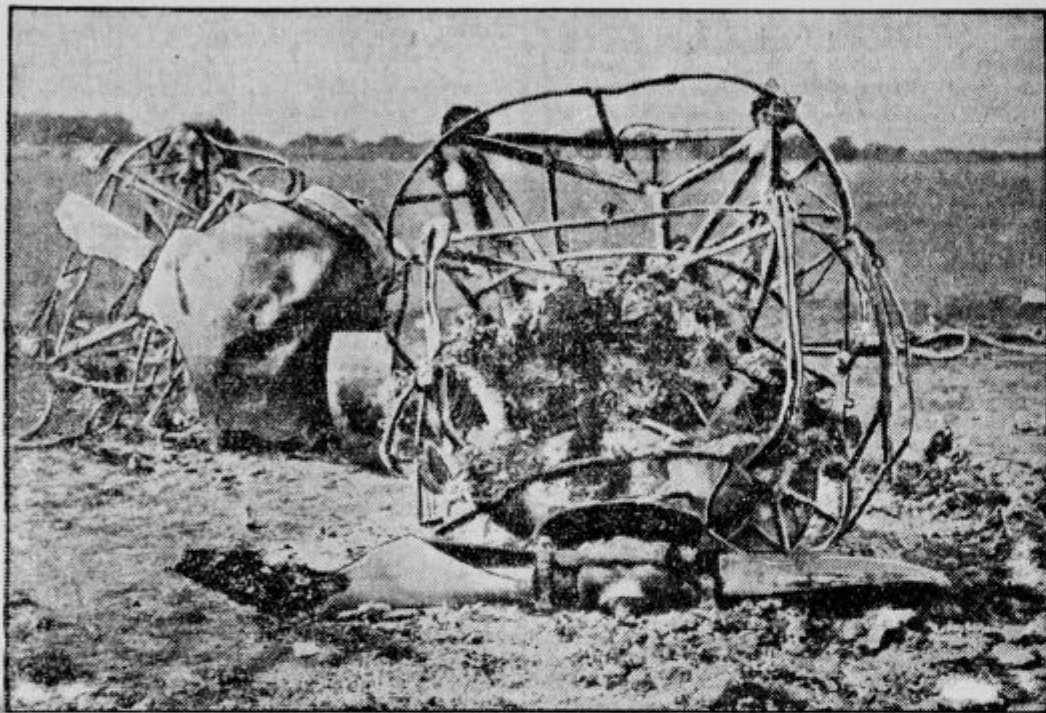
Poizvedovanja

Gospod, ki je 5. novembra poznal svoj delnik v podružnici »Slovenec« na Miklošičevi cesti, naj ga pri-de iskat.

V 13 dneh okrog sveta Dve sliki iz zračne dirke London - Avstralija

Ob zadnjem letalskem tekmovanju iz Anglije v Avstralijo sta se tekme udeležila tudi angleška letalca Jones in Waller. Ker nista mogla zmagati, sta se hotela na drug način proslaviti. Ko sta priletela v Melbourne, sta sklenila takoj poleteti nazaj. Vzela sta s seboj še nekaj pošte in odletela proti Londonu. Nazaj sta potrebovala 6 dni, 16 ur in 5 minut. Ker je let na progi Anglija-Avstralija nekako pot okoli polovice sveta, sta oba letalca s poletom nazaj napravila nekako pot okoli sveta. Za to pot sta skupaj potrebovala 13 dni, 6 ur, 41 minut. Na sliki vidimo njun pristanek na londonskem letališču. Waller pravkar leze iz letala

Druga žrtev tekme v Avstralijo. Tu vidimo ostanke holandskega letala, ki je tudi tekmovalo v zračni dirki v Melbourne. Ko se je na indijskem letališču Allahabad hotelo dvigniti v zrak, je zadelo v nek avto in se prevrnilo in začelo goreti. Oba pilota in telegrafist so se mogli še pravočasno rešiti strašne smrti

Kaj je postal krojač?

Predsednik republike, general in slikar

Včasih krojaška obrt med imenitnim svetom ni bila tako čislana, kakor je danes. Vendar pa so bili tuintam vedno krojaški mojstri, ki so se gibali v najvišjih krogih. Na Dunaju je pred sto leti živel krojač Gungel, ki je bil tako imeniten, da je k njemu hodila pomerjati si obleko in obenem z njim pit šampanjec in tokajec najvišja dunajske aristokracije. Ko so se njegovi gostje že vsi opili, je porabil to priliko in jim pomeril obleko. Če se je gostu in naročniku zdela obleka predraga, se je prijazni krojač posmejal in rekel: »Vaša milost naj vendar pomisli, da jaz svojega sekta, katerega ste vi pili, tudi nisem zastojal dobil.«

Eden najbolj odličnih krojačev v svetovni zgodovini je brez dvoma Andrew Johnson, ki je prebival v začetku 19. stoletja v ameriški državi Tennessee. Rojen je bil leta 1808, umrl pa je leta 1875. Njegovim staršem je prorokovala ciganka, da bo mali Andrej nekoč dosegel še velike časti. Ko je bil Johnson 15 let star, se ni znal ne pisati ne brati, pač pa je že takrat razodeval blesteč govorniški talent. Ta talent mu je odprl vrata k zgodovinski slavi. Bistrost njegovih misli in njegova nenavadna zgovornost je zaslovela kmalu po vsej državi Tennessee. Zato so ga še mladega izvolili za poslanca v državi Tennessee. Nekaj let kasneje pa so ga izvolili celo v zvezni kongres v Washington. Ko je tedanjí predsednik Abraham Lincoln padel pod morilčevo roko, so si bili vsi edini, da je najbolj vreden naslednik Johnson, ki je bil tudi res izvoljen in postal kot krojač predsednik Združenih držav severne Amerike. Toda v svojem poslovanju je bil nenavadno trd, samozavesten ter je začel sklepati kompromise z načeli, katere je poprej pobiljal. Zato je nekdanji tako priljubljeni mož postal zasovražen. Pri novih volitvah ni bil več izvoljen in se je moral vrniti k šivanki, s katero si je na stara leta zopet služil svoj kruh. Pri neki priliki mu je železni likalnik padel na nogo in ga tako poškodoval, da je mož kmalu nato umrl.

Znameniti italijanski slikar Annibale Carracci (1560-1609) je bil v mladih letih izvrsten krojač, ki je znal delati najlepše obleke najbolj razvajanem kavalirjem. Zaljubljen pa se je v lepo dekle, ki je njen oče slučajno bil slikar. Ko jo je zasnubil, je oče dejal: »Mladenič, svoje hčerke krojaču nikakor ne dam. Če pa postane slikar in si boste s tem služili svoj kruh, pa lahko govorite z menoj o tem.« Carracci je zapustil svojo izvoljenko in obljubil, da se bo še vrnil, ko bo slaven slikar. Njegov stric v Bolonji ga je vzel k sebi in pri njem se je mladenič tako vnelo učil slikarstva, da je kmalu zaslovel. Ko je bil že sloveč slikar, je zopet stopil pred očeta svoje izvoljenke, a je prišel žal tri mesece prepozno. Njegova nevesta se je že poročila z nekim beneškim slikarjem. Iz žalosti in jeze je njegov slikarski

talent tako zelo rasel, da so njegove slike še danes čislane.

Pri Litmericah na Češkem je ob Labi leta 1622 čakal na brod, da bi se prepeljal čez reko, mlad krojaški pomočnik Jurij Derflinger. V žepu pa ni imel božjaka, da bi plačal brodno. V tistem času je tam okrog mrgolelo vojakov; bilo je namreč v prvih letih 30 letne vojske. Brezposelni krojaški pomočnik se je dal vpisati za vojaka in se poslej vse življenje hrabro vojskoval. Umrl je 90 let star kot general preskega volivnega kneza.

Misijonarji ujetniki na Kitajskem

Dne 23. oktobra je rimska korespondenca »Fides« dobila brzojavko, da so kitajski komunisti ujeli misijonarja, španskega jezuita p. Lopez. Od sedmih kitajskih misijonarjev, ki jih imajo komunisti ujete, so štirje Španci; trije so jezuiti, eden pa je dominikanec. Došla je tudi še nepotrjena vest, da so mrtvi misijonarji, katere so že pred leti komunisti ujeli. Mrtvi so baje p. Arx, lazarist, ki je bil ujet l. 1930, dominikanec p. Paly, ki je bil ujet l. 1933, jezuit Esteban, ki je bil ujet l. 1931. P. Avito, ki je tudi ujet, pa menda še živi in ga komunisti imajo za zdravnika. Dominikanskega p. Bravo, ki je bil ujet letos, pa njegovi sobratje upajo kmalu osvoboditi.

„Naj strela udari!“

Nekateri ljudje imajo navado, da svoje pričevanje podkrepke z besedami: »Naj me strela ubije, če ni res, kar pravim!« Nekaj podobnega poročajo listi z bavarsko-češke meje. Tam je mnogo tihotapev, ki vtihotaplajo konje v Nemčijo. Nemške oblasti so že dolgo sumile nekega Karla Fischerja, da tihotapi konje s Češkega, ker je neprestano mešetaril s konji in je imel vsah dan poln hlev novih konj. Dolgo so ga brez uspeha opazovali. Nekoč pa je Fischer zagrešil napako, katere se je nad njim maščevala. Zastopniki oblasti so prišli na njegovo dvorišče in ga začeli zasliševati. Mož pa je tajil. Da bi podkrepil svojo laž, je zaklical: »Če nisem sedaj resnice govoril, naj takoj strela udari in moja hiša pogori!«

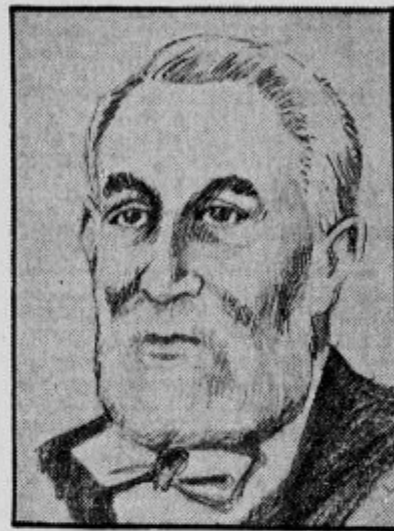
Toda tudi temu zatrjevanju orožniki niso verjeli in so ga vzeli s seboj. Ko je Fischer sedel v zaporo, se je nad njegovo rojstno vasjo kar na lepem pooblačilo nebo in nastala je huda nevihta. Zagrmelo je in tresnilo v Fischerjevo kmetijo, ki je bila takoj v ognju ter je zgorela z vsem žitom, poljskim orodjem in stroji. Zgoreli so tudi trije prebivalci in 40 kokoši. Med vernim ljudstvom okoliških bavarskih vasi je to napravilo silen vtis. Fischer pa je bil medtem obsojen na daljšo ječo.

Amerika v boju z razbojniki

Lanskega julija ob avitu je našel železniški čuvaj v S. Louisu ob zaprtem prelazu razbit avtomobil. Na soferjevem sedišču je trdno spal zdravnik Eduard Engberg. Nekoliko korakov stran je ležal mrtvec na tleh s prestreljeno glavo drugi zdravnik, William Hadebourne. Policija je zaman ugibala o vzrokih nesreče. Oba zdravnika sta elovala v S. Louisu za najboljša kirurga, a nista imela skoraj nobenih osebnih stikov. Preiskovalni sodnik se je nagibal k domnevi, da je ustrelil Engberg svojega tovariša radi kakih osebnih strokovnih računov in se potem ponesrečil ob zapornicah. Toda v policijski bolnišnici, kamor so odpeljali Engberga, se je nepričakovano izkazalo, da je bil Engberg sam omamljen s kloroformom. Ko se je po večurnem zdravljenju zopet zavedel, je razodel zločin, nad katerim je obstrmela celo razbojniške neusmiljenosti vajena Amerika. Gangsterji so poklicali ponoči oba kirurga na razna kraja pod prevezo nujne operacije. Na ta način sta bila ujeta in zapeljana v neko samotno garažo. Notri so zahtevali razbojniki od dr. Engberga, da bi odrezal roke in noge svojemu tovarišu, ker jih je ta nekoč ovdal policiji in ni maral plačati zahtevane odkupnine. Engberg je ogorčeno odklonil zahtevo. Razbojniki so ga zvezali in mu poveznili čez obraz za nesrečnega Hadebournea pripravljeno kloroformirano masko. Zdravnik ni vedel, kaj se je potem zgodilo. A preiskava je ugotovila, da bi se moral trčiti njegov avtomobil z brzovlakom. Samo slučajna zamuda vlaka in spuščene zatvornice so mu rešile življenje.

Zločin v S. Louisu je izredno ogorčil javnost in pospešil vojno napoved razbojnikom, ki je postala značilna za ameriški preporod. Konec dodejanje alkoholne prepovedi je tudi nekoliko razbremenil varnostno oblast, ki ima zdaj manj opravka s tihotapei (bootleggers). Naklonila je zdaj tem večjo pozornost drugim razbojnikom (gangsters) in predvsem roparjem otrok. Konec sovražnika javnosti štev. 1 — Dillingerja in vztrajno zasledovanje morilcev Lindberghovega sinčka pomenita prve uspehe na tem področju, toda pravosodni minister Cummings je odkrito priznal, da Zedinjene države nujno potrebujejo široko zakonodajno reformo, ker ni mogoče drugače odpraviti sedanjih razmer. Samo navidezne, neumljivo prizanesljive obsodbe so žal na dnevnem redu, ker se porotniki in sodniki bojijo maščevanja gangsterjev ali so po njih naravnost podkupljeni. Težkoče so tudi v tem, da policija po navadi ne more obdolžiti voditeljev razbojniških tolpe določenih prestopkov. Voditelji imajo navado na videz strogo spoštovati postave in delilo samo tajna povelja svojim podrejenim. Če se policiji tudi posreči prijeti slične drugorazredne izvrševalce zločinov, še vedno nima dokazov za krivdo pravih povzročiteljev, ker so gangsterji strogo disciplinirani in molčijo na vsa vprašanja. Iz tega vzroka je bil obsojen Al Capone na

10 let ječe, ker je pozabil pravočasno plačati dohodnino. Drugi ljudje bi samo plačali v istem primeru določeno globo, toda pri Caponeju je morala oblast izkoristiti edino otipljivo prevezo. Sploh si morajo pomagati oblasti z zvijačo. Zda je našla policija v arhivih sto let staro, a še veljavno naredbo za preganjanje potepuhov. Določa zapor za slehernega državljana, ki ne more dokazati, da je »gentleman«, t. j. da ima stalno bivališče in pošten zaslužek. Stražniki po velikih mestih so dobili liste znanih gangsterjev, ki nikoli nimajo stalnega stanovanja in skrbno skrivajo svoje naslove, ker se bojijo medsebojnih obračunov sovražnih tolpe. Eden izmed prvih aretirancev je bil v Chicagu znani zločinec »Jimmy« strojnik, ki ga je zasačil detektiv na živahnem križišču. Moral je takoj na policijo in pred sodnika, kjer se je odigravala navadna pravosodna komedija. Sodnik je vprašal jetnika: »Ali imate dokaze, da ste vi gentleman?« Iznajdljivi gangster je v odgovor pomolil listo udeležencev tenisne tekmě za prvenstvo nekega uglednega kluba. Odigral je pri tem turnirju dvoboj s sodnikom, pred katerim je zdaj stal! Toda sodnik je ostal neizpros. »Takrat sem z vami igral kot zasebnik,« je rekel, »in sem se lahko motil, ker sem vas imel za gentlemana. Zda sem uradna osebnost in zahtevam tožne dokaze.« »Jimmy« s strojnikom je seveda obmolnil, in sodnik ga je obsodilo na 6 mesecev ječe. Po prestani kazni ga bodo iz ječe peljali naravnost pred istega sodnika in se bo ponovila ista komedija z novimi šestimi meseci zapore itd. do neskončnosti.

Baron Edmond de Rothschild, starosta bankirske rodovine Rothschildov in poglavar njene pariške veje, je umrl na Francoskem, star skoro 90 let.

Za veliko sušo še večja povodenj

Reka Los Angeles v Kaliforniji, ki je njena struga zaradi dolgotrajne suše bila vse leto suha, je zaradi deževja zadnjih dni naenkrat strašno narasla, preplavila bregove in začela delati hudo škodo. Posebno prizadet je kraj Montrose (na sliki), kjer je redko katere hiša ostala nepoškodovana. Na tisoče ljudi je ostalo brez strehe. Škode je več ko dva milijona dolarjev

Če se 100 ljudi enako piše

Pošta ima včasih neprijetno nalogo radi pomanjkljivih naslovov dobiti pravega naslovljenca. Še težja je naloga pošte na velikih oceanskih parnikih, kamor prihajajo pisma za posamezne potnike brez točne označbe.

Pre dkratkim je vozil v Newyorka v Buenos Aires velik ameriški parnik, na katerem je bilo nič manj ko 102 Sloveka, ki so se pisali Smith. Med temi Smithi je bilo kar 26 Viljemov Smithov. Ko je na prvi postaji parnik jemal pošto, je pri-

šlo na stotine pisem in zvaojev ter denarnih nakaznic za najrazličnejše Viljeme Smitha. Ker Američan tudi pri pisanju pisem spoštuje geslo »Čas je zlat«, skoro na nobenem naslovu ni bilo drugega napisal, kakor »Viljem Smith« (na tem in tem parniku). Parnikov poštar je bil ves iz sebe. Tudi kapitan si ni vedel pomagati. Končno pa mu je šnila v glavo rešilna misel, s katero je obenem nekaj ur lahko zabaval svojih 1400 potnikov. Z dovoljenjem vseh 26 Viljemov Smithov je na krovu javno pred vsemi potniki odpiral pisma, naslovljena na Viljeme Smitha, in jih naglas prebiral. Prebral je iz vsakega pisma kak značilen odstavek in podpis. Če je kateri izmed Viljemov Smithov potem znal pogoditi približno vsebino pisma, je bilo pismo njegovo. Pri tem so se dogajale smešne stvari. Vsi potniki z Viljemi Smithi vred so se nekaj ur glasno krohotali. Z denarnimi pošiljkami pa je bil kapitan bolj previden. Oddal jih je oblastem v Buenos Airesu, naj se oni ubijajo, katere nakaznica je za tega in katere za drugega Viljema Smitha.

Žito mesto denarja

30 francoskih kmetov iz departementa Orne je pred kratkim pripeljal pred davčni urad v Domfrontu žito mesto denarja. Vsak kmet je na svojem vozu pripeljal dva vreči žita. Vreče so postavili pred davkarjo in predsednik kmetse zveze je stopil v urad ter poudil za davke žito mesto denarja, katerega kmetje nimajo. Davkarja je seveda ponudbo odklonila, češ, da davkarja potrebuje denar, ne pa žito. Nato so kmetje mirno odšli.

Luiz Zamora,

21-letni sin španskega državnega predsednika Zamore bo na zahtevo njegovega očeta postavljen pred vojaško sodišče. Luiz Zamora, ki je znan socialist, služi sedaj svoj vojaški rok in se je baje pregrešil proti vojaški disciplini.

Gospodarstvo

1 milijon zadruženikov v naši državi

Obisk H. Maya od Mednarodne zveze iz Londona

Ing. g. Ivan Varga, tajnik Glavne Zadrugne zveze v Beogradu je izročil tajniku Mednarodne Zadrugne zveze iz Londona g. Mayu (gl. sliko) zanimivo poročilo o našem zadružništvu, katerega posnemamo tudi za naše čitatele v izveščju.

Ing. Varga meni, da je v zadružništvu organizirana več kot ena tretjina vsega prebivalstva v državi, kajti po statističnih podatkih ob koncu leta 1933 je bilo v zadrugah v naših državah 1.007.790 članov. Nato navaja primerjavo statistik za 1928, ko še ni bilo občutne agrarne krize, in 1933, t. j. najnovejše podatke. Število vseh zadrug je odšlo pa do konca 1933 naraslo od 5412 na 8227, število članov teh zadrug pa od 579.448 na 1.007.790.

Najbolj je v tej dobi naraslo število žitarskih zadrug, kar je bilo tudi v zvezi z žitnim režimom. Nato je izredno naraslo število raznih proizvajalnih, živinorejskih in vinogradniških zadrug. Prav velik prirastek izkazuje tudi rožmarinske zadrug, zdravstvene, obrtniške in delavske proizvajalne zadrug, stavbne in gradbene ter mlekarne in sirsarske zadrug. Manj kot 100% prirastka pa izkazuje število oljarskih, kreditnih, ribarskih in nabavnih zadrug.

Po statistiki za konec 1933 so se naše zadrug razdelile takole: kreditne 4624 ali nad polovico, nabavne in konsumne 1566, agrarne zajednice 470, živinorejske zadrug 368, mlekarne in sirsarske

170, razne kmetijske proizvajalne zadrug 145, žitarske zadrug 124, obrtniške proizvajalne zadrug 116, vinogradniške in kletarske zadrug 90, zdravstvene zadrug 88, stavbne in gradbene 88, ribarske 58, oljarske 27, rožmarinske 12, ostale pa 281 zadrug. Iz tega je razviden največji napredek produktivnega in vnovčevalnega zadružništva, dočim kreditno zadružništvo ne pride naprej, zlasti ne po letu 1931.

Naše zadružništvo je organizirano v Glavni Zadružni zvezi, ki šteje 22 revizijskih zadrugnih zvez, 31 oblastnih in osrednjih zvez, 6647 krajevnih zadrug z 890.150 zadružniki. To pomeni, da je v Glavni Zadružni zvezi vključeno 80,8% vseh naših zadrug ter 88,30% vseh zadružnikov. Po skupinah se razdele članice Glavne Zadrugne zveze takole: kreditne 3124, nabavne in konsumne 1562, mlekarne in sirsarske 168, vinogradniške in kletarske 90, žitarske 124, oljarske 27, rožmarinske 12, živinorejske 364, razne kmetijske produktivne 145, ribarske 58, obrtniške proizvajalne 115, stavbne in gradbene 83, zdravstvene 88, agrarne zajednice 414 in razne zadrug 273. V primeri z vsemi zadrugami v državi je najmanjše relativno število vključenih zadrug, ki znaša samo 67,5% vseh obstoječih kreditnih zadrug. Nadalje je vključenih od vseh agrarnih zajednic v Glavni Zadružni zvezi 88% vseh takih zadrug v državi. Pri vseh ostalih skupinah pa lahko praktično rečemo, da so vse zadrugne vključene pri eni izmed revizijskih zvez, ki je zopet vključena v Glavni zvezi.

Končno navaja referat tudi nekaj podatkov o stanju revizijskih zvez koncem leta 1933. Vloge so znašale (brez zadrug — članic zvez) 311.0 milij. posojila 416.1 bilanca vsota 754.7, prodano je bilo raznih kmetijskih proizvodov po zvezah 189.7 milij. ves promet zvez pa je znašal leta 1933 6632.0 milij. Din.

Olajšave pri kompenzacijskih poslih med našo državo in CSR. Češki listi poročajo, da je do nedavne naša Narodna banka zahtevala pri dovoljevanju kompenzacijskih poslov potrdilo o plačanih davkih. Češko poselništvo v Beogradu je interveniralo pri finančnem ministru v Beogradu ter dobilo zagotovilo, da bo ministru takoj zaprosilo Narodno banko, da ne zahteva več takih potrdil.

Cenitve sladkorne produkcije. Znani strokovnjak F. O. Licht cenil evropsko produkcijo sladkorja na 8.22 milij. ton v primeri s 7.3 milij. ton lani. Jugoslovansko produkcijo cenil na 60.000 ton v primeri s 76.000 tonami v pretekli kampanji.

Borzo

Denar

Dne 5. novembra.

Neizpremenjeni so ostali tečaji Amsterdama, Curiha in Trsta, narasli so Berlin, Bruselj in Praga, dočim so popustili London, New York in Pariz. V zasebnem kliringu je na ljubljanski borzi ostal avstrijski šilling neizpremenjen: 8.10—8.20, na zagrebški borzi se je pa uvrstil na 8.095—8.195, na belgajski pa je ostal neizpremenjen: 8.09—8.19. - Grški boni v Zagrebu in Beogradu 28.65—29.35. - Angleški funt je nekoliko popustil ter je notiral v Zagrebu 229.16—230.76, v Beogradu pa 229.39 do 230.99. - Španska pezeta v Zagrebu in Beogradu 5.80 blago. - Madjarski penge v Beogradu 9.80 bl. Ljubljana. Amsterdam 2303.18—2314.54, Berlin 1365.69—1376.49, Bruselj 794.41—798.35, London 169.19—170.79, Curih 1108.35—1113.85, New York 3376.33—3404.59, Pariz 224.32—225.44, Praga 142.23 do 143.09, Trst 290.85—293.25. Promet na zagrebški borzi 31.632 Din. Curih, Pariz 20.2425, London 15.34, New York 307.25, Bruselj 71.675, Milan 26.29, Madrid 41.935.

STARŠI!

Otroku, ki obiskuje šolo, dajte, ako je slaboten, poučiti vsak dan zjutraj in zvečer malo žličico okusnega »Energina«, za krepitev krvi živcev in teka Otročji ki redno jemlje »Energin«, imajo dober tek in so odporni zoper vsa obolenja »Energin« za lačanje krvi živcev in teka dajte dekletu med 10 in 17 leti ako je slabotno To je prehodna dekliska doba ko se mora vsako dekle okrepiti »Energin« dajte vsakemu članu rodbine ki nima teka »Energin« dajte vsakemu članu rodbine. ki je malokrven

»ENERGIN« se dobi v lekarnah v steklenicah po pol litra; 1 steklenica 35 Din.

Reg. S. br. 19147/33

Alja Rahmanova:

70

Zakoni v rdečem viharu

Dnevnik ruske žene

10. maja 1924.

Docent Georgij Aleksandrovič je edini, ki niti ne poskuša, da bi dal svoja dela natisniti, dasi dela morda več ko vsi drugi.

»Zakaj se ne pobrigate, da bi dali natisniti svoja dela?« sem ga vprašala.

»Zame, Aleksandra Lvovna, je najvažnejše, da sem sam s svojim delom zadovoljen. Čisto nič se ne sklada z duhom naše dobe in jaz ne čutim niti najmanjšega veselja, da bi se prilagodil temu duhu. Raje naj ostane za prazen nenatisnjeno, nego da ga pošljem v svet ko prazen zvok. Za moje delo sedaj ni brancev v Rusiji...»

Spomnite se Puškinovih verzov:

Poet, nikar po ljudski ne hrepeni slavi! Najlepše v eebi nosiš svojih del plačilo. Oko ti jasno, um je dan razoden. Če dela si vesel, če vseh ti je pesnitev, Kaj ljudstva mar ti graja je, kaj mar kleveta, Če skrunijo oltar, kjer plamen svoj užigaš, Če v slepi mu togoti obnemé glasovi...?»

13. maja 1924.

»Alja, kaj je s teboj, čisto si se apremenil!« Je rekla mati, ki je stopila v mojo sobo v trenutku, ko sem si pred ogledalom pomerjala novo ponočno srajco.

»Kako to?« sem se začudila.

»Prej te niemo mogli za nič na evetu spraviti k šivilji, oblekla si, kar so ti predložili in se za take stvari sploh nisi brigala. In kar je posebno čudno, ti ravnaš ravno nasprotno ko druge. Navadno se kot dekleta levo oblačijo; ko so poročene,

ne, je itak vseeno, saj te mož itak vidi vsak dan v vseh možnih podobah!«

»Prav radi tega, ker me vsak dan vidi, naj me ne vidi samo v kuhinjskem predpisniku, ampak tudi drugače. Ne razumem, da se žene lepotečijo samo, kadar gredo v družbo, doma pa so grde ko strašilo. Koga pa v prvi vrsti veselijo, če se naredim lepo? Mojega moža kakopak: in zakaj naj ima to samo takrat, kadar je namenjeno drugim? Seveda gledam na svojo zunanost, kadar grem v družbo, toda tisočkrat bolj se brigam zanjo, kadar vem, da me ne bo nihče videl nego samo on!«

»Utegneš imeti prav,« je dejala mati počasi, »ampak vse to se mi zdi tako tuje, neobičajno...« Mati je odšla, jaz sem pa še dolgo stala v svoji ponočni srajci in sem premišljevala materine besede. Da, prav imam, stokrat prav! Dojela sem, kaj se pravi biti žena. Res je, če mož resnično ljubi, ljubi človeka kot celoto. Toda k celoti ne spada samo duša, ampak tudi telo! Svojsko čustvo me prevzame, kadar se domislím, kaj je mojemu možu moje telo, in zagonetno, tesnobno veselje me objame, če si skušam predočiti, da ni ničesar v moji duši in ničesar na mojem telesu, kar bi ne bilo popolnoma, brezpogojno in brez omejitve njegovo, lasti moža, ki sem mu podarila vse, vse!...

In za njega naj bi se ne lepotečila? Kaj me briga priznanje družbe, kaj pokloni v primeri z enim samim smehljajem mojega moža, kadar mu na moji obleki ali na moji frizuri kaj ugaja?

Menim, da sem dojela, v čem je tajnost zakona: ne le gospodinja, ne le tovarišica in sodelavka mora biti žena možu, ampak tudi ljubica! Ne le ljubiti mora mož ženo, ampak tudi zaljubljen biti vanjo in se vedno iznova v njo zaljubljeni! Vse svoje mišljenje, vso inteligenco in vse svoj

Sport

Prvenstvene tekme II. razreda

V nedeljo se je odigralo na raznih igriščih pet prvenstvenih tekem II. razreda, ki so se končale z naslednjimi rezultati:

Grafika : Slavija 15:0 (7:0).

Svoboda : Mladika 6:3.

Slovan : Korotan 3:1.

Mars : Reka 3:1.

Sloga : Jadran 2:1.

Table tenis

III. KLUBSKO PRVENSTVO ZSK HERMESA

V nedeljo, 11. novembra se bo vršilo v sekcijah prostori pri Kerščen, Siska, klubsko prvenstvo v naslednjih disciplinah:

1. single gospodov, 2. single dam, 3. double gospodov, 4. double dam, 5. mixed double, 6. tour de France. Pravico do tekmovalja imajo le člani ZSK Hermesa. Tekmovanje single gospodov se vrši po cup best of five sistemu, zadnji štirje na točko. Ostali nadaljujejo med seboj po best of three bod sistemu.

Tekmovanja 2., 3., 4. in 5. se vrše po best of three sistemu na točko. Tekmovanje 6. se vrši na izpadanje po petih napakah.

Priljubna za točko: 1. in 2. Din 2, 3., 4. in 5. Din 3, 6. Din 1.

Prilike tekmovalja v nedeljo ob 9.

ZSK Hermes vabi vse prijatelje table-tenisa, da vstopijo v njegovo vrsto in s tem pripomorejo k razvoju table-tenisa in k uspevanju kluba. Novi člani in članice se sprejemajo vsako popoldne v klubski dvorani pri Kerščen.

SK Ilirija (lahkoatletična sekcija). Redni treningi na igrišču se z današnjim danem ukčujejo. Istočasno pa se začne redni gimnastični treningi, ki so vsak tork in petek ob 18 dalje v telovadnici šole na Grabnu (Čolova cesta). Prvi gimnastični večer je drevi. S seboj naj vsakdo prinese primerno oblečo. — Opozarjajo se ponovno vsi, ki želijo naročiti Ulagovo »Knjigo o sportu«, naj javijo to nemudoma sekciji v kavarno Evropo. Knjige se dobijo po znižanih cenah in eventualno na obroke. Knjiga je potrebna vsakemu aktivnemu sportniku.

Plavalna sekcija SK Ilirije obvešča svoje članstvo, da je občni zbor preložen na nedeljo, 11. novembra. Vrši se bo na drsališču ob 10. Pripravite 50 Din kot prispevek za zimsko kopališče.

Smučka gimnastika ASK Primorja. Smučarska sekcija ASK Primorja pričenja letošnje zimsko sezono z rednimi gimnastičnimi vajami, ki jih bo prirejala v telovadnici državne učiteljske šole na Resjevi cesti. Vabljeni so poleg vseh članov kluba tudi nečlani. Ljubitelji zimskega sporta, ki jim je do temeljite in potrebne priprave za pravilno smučanje. Vedstvo teh večerov je poverjeno priznanemu strokovnjaku za smučko gimnastiko g. Ivo Kermavnerju, ki bo večkrat obiskovalce po posebej za to sestavljenem načrtu. Telovadnica ima na razpolago udobno garderobo, opremljeno s hrani. Vaje bodo dvakrat tedensko, in sicer ob torkih in četrtkih, vsedel ob 20. Prva vaja bo drevi ob 20. Tajništvo sprejema dopise na naslov sekcije Ljubljana, Nebotičnik. Poleg tega uraduje ob dnevih telovadb v telovadnici.

Celjski sport. V nedeljo popoldne je bila na Glaziji prvenstvena prvorazredna nogometna tekma med SSK Mariborom in SK Celjem. Tekma se je vršila na zelo slabem terenu, ker je skoraj ves dan deževalo. Od začetka je bilo v premoči Celja, vendar na se je Mariboru že v prvi polovici posrečilo igro izenačiti. V drugem polkolu je Maribor prešel v premoči in končno tudi zmagal z 2:1 (1:1). Igra je sodil g. Oberlindeur. — Popoldne bi se bila morala vršiti na istem igrišču prvenstvena tekma v drugem razredu med moštvi SK Olimpija in SK Atletikov, ki pa je odpadla, ker ni bilo sodnika.

Zahvala

Za vse nam izkazano iskreno sočustvovanje ob smrti nepozabnega, predragga našega soproga, očeta, brata, vsaka in strica, gospoda

mag. phr.

Jakše Borčiča

sanitetnega poročnika v rezervi

izrekamo tem potom našo najpristnejšo zahvalo. Prav posebno pa se iz vsega srca zahvaljujemo šefu zdravilišča na Golniku g. primariju dr. Neubauerju za vso njegovo požrtvovalnost, s katero je skušal ozdraviti priljubljenega pokojnika in mu lajšal trpljenje, usmiljenim sestram, ki so mu stregle ob boleznih, vsem prijateljem in znancem za tolažilne obiske, oficirskemu zboru, častni četi in vojaški godbi za zadnjo čast, društvu rezervnih oficirjev, pododboru v Ljubljani, in Savezu apotekarskih saradnika, sekciji v Ljubljani, za časteče spremstvo in ganljive govore ob grobu, vsem darovalcem krasnih vencev in cvetja in končno tudi vsem, ki so prebalega pokojnika spremili na njegovi zadnji poti.

Maša zadušnica bo dne 7. novembra ob 7 zjutraj pri franciskanih.

Ljubljana, Komiža, dne 5. novembra 1934.

Mg. Ph. Slavka Borčič z otrokoma in ostalo sorodstvo.

nagon hočem usmeriti v to, da ga vedno iznova osvajam, s svojim srcem, ki je njegovo do zadnjega utripa, s svojim telesom, ki je njegovo do zadnjega atoma.

Menim, da sem dojela skrivnost zakona. Davi mi je rekel Otmar:

»Veš, ljuba moja, ni težko storiti, da se tuj človek vate zaljubi; toda ti storiš, da se tvoj lastni mož vsak dan iznova zaljubi vate, in sicer od dne do dne za eno stopnjo bolj!«

29. maja 1924.

Iz Nemčije je prišla knjiga, ki je v njej natičen najin članek. Najino prvo delo, ki je izšlo v inozemstvu!

Kako krasno, kako sem vesela in ponosna! Vse sva izgubila, iz nič sva se povzpela, s sistematičnim, energičnim, neutrudnim delom in tako sva premagala življenje in ga bova premagovala, dokler ne doseževa svojega cilja, najine velike knjige. Najine knjige, kajti jaz sem mnogo prispevala k njej in bom še nadalje prispevala. In tako hočem še nadalje vse sile zastaviti, da izpolnim smisel svojega življenja, tako daleč in tako globoko, kakor sem si ga določila: Svojemu otroku nočem biti le mati in svojemu možu gospodinja, nočem mu biti le žena, ki ga osrečuje z ljubeznijo, ampak tudi sodelavka in tovarišica, ki ga ne bom pustila samega tudi na višini njegovih potov.

Najela sva si dačo (vilo) za pet let. Krasna hišica s štirimi sobami in veliko teraso, odkoder je čudovito lep razgled na rako. Sedaj bomo vse poletje prebili tam. Te dače so bile prej last buržujev, sedaj jih dajejo v najem, seveda za razmeroma visoko najemnino.

5. junija 1924.

Danes smo dobili od paznika zavitek, ki smo ga hoteli izročiti Govorcu, nedotaknjen nazaj. Govorcu so odpotali. Kam, nam niso povedali.

VELIKA IZBIRA

blaga za moške in ženske obleke in plašče, barhentov, flanele, kambrika, finih šifonov in vseh vrst belih tkanin, volnenih in flanelastih odevj

SOLIDNO BLAGO

Vam nudi vedno v najnovejših vzorcih, v vseh kakovostih, samo trpežne vrste, splošno znana trdka

R. MIKLAUC „Pri škofu“

Lingarjeva ul. - Pred škofijo v lastnih prostorih

Zaradi jako velikih nakupov izredno

ugodne cene

Prosim oglejte si naše izlozbe!

Smučka gimnastika in plavalni tečaj. Plavalna sekcija SK Ilirije priredi v svojem zimskem bazenu plavalni tečaj, združen s smučko gimnastiko. Po mnenju strokovnjakov ravno plavanje najbolj izpopolnjuje smučanje. Z lahkoto leto je priredila plavalna sekcija enak tečaj pod vodstvom g. Ulagre, ki je bil obilno obiskan. Udeleženci so bili s tečajem nadvse zadovoljni. To nas je opogumilo, da tudi letos izvedemo tak tečaj. V odsotnosti g. Ulagre, ki je sedaj profesor v Splitu, smo naprosili za vodstvo tečaja g. R. Kumpa. Nasemu sportnemu občinstvu, posebno pa obiskovalcem Vogla, je simpatični mladi smučki strokovnjak dobro znan. S svojimi knjigama »Smučanje in «Ški» je utrl pot slovenski strokovni smučki literaturi. Gimnastiko bo vodil po najnovejših metodah. Plavanje bodo učili Ulagovi učenci, ki so ga že opetovano podpirali v njegovem delu za razširjenje plavalnega sporta. Vabimo vse ljudske udeležence in udeležence, da se ponovno prijavijo v tečaj. Posebno pa so dobrodošli vsi oni prijatelji obeh sportov, ki se hočejo še dobro pripravljati spustiti v prihodnji sezoni na belih poljanah. Tečaj nameravamo otvoriti v ponedeljek, 12. novembra ob 20. Ker pa je otvoritev odvisna od udeležencev (njih število je omejeno), prosimo vse zainteresirane, da se do petka, 9. novembra prijavijo pri gđul blaginjski kavarni Evrope ter se tam čitljivo in s polnim naslovom vpišejo na prijavnico polo. — Načelnstvo.

Pošilite naročnino!

Mali oglasi

Službeiščejo

Kuharica
dobro kršč. dekle, vajena gospodinjstva in vseh ostalih del, išče službo k orožnikom ali manjši družini. Naslov v upr. »Sl.« pod št. 12680. (a)

Službodobe

Šivilja
zmožna vseh finih damskih oblačil, z najmanj desetletno samostojno prakso v mestu, dobi takoj stalno mesto pri F. I. Goričar, Ljubljana, Sv. Petra cesta 29. (b)

Spretno pletiljo
sprejme takoj F. M. Rozman, Ljubljana, Židovska ulica 7. (b)

Dekle
pridno in pošteno, brez staršev, katere bi znala malo kuhati - iščem. Ponudbe upravi »Slovenca« pod šifro »Čedna« 12690.

Služkinjo
vajeno vseh kuhinjskih del, čedne postave, sposobno tudi za gostilno kot natakarica, najraje z dežele - iščem. Nastop do 15. t. m. Ponudbe na podružnico »Slovenca« v Trbovljah. (b)

Denar

Telefon 38-10
Posredujem
denar na hranilne knjižice vseh denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana, Gledališka ulica 12. (d)

Posojila
na vložne knjižice daje Slovenska banka. Ljubljana. Krekov trg 10 in Aleksandrova cesta 4-II. 27066

Vnajem

Gostilna
slačičarna, mlekarica — skupno 5 lokalov, na zelo prometnem kraju v Ljubljani, s pritlikinami, kletjo, dvoriščnim vrtom in s trisobnim komfortnim stanovanjem — se da v najem zaradi družinskih razmer. Podrobnosti pri »Zaščiti«, Ljubljana, Masarykova 14-II. (n)

Odda se lokal
s koncesijo za galanterijo - in stanovanje - blizu Domžal. Ponudbe upravi »Slov.« pod »Lokal« št. 12704. (n)

Objave

Preklic
Podpisani Marin Ivan, trgovec in posestnik na Mirni, sem govoril o gđ. Smalc Ivanki, trgovki v Ljubljani, Marijin trg, da je zaprta. Za to kleveto nisem imel najmanjše osnove in jo vsled tega preklicujem in obžalujem ter se zahvaljujem gđ. Smalc Ivanki, da je odstopila od kazenske tožbe. — Mirna, dne 4. novembra 1934. Marin Ivan.

Posestva

Sodna dražba
nepremičnim »Zvonarne in livarne«, št. Vid nad Ljubljano, dne 8. novembra 1934 ob 8.30 pri sodišču, soba št. 16. — Ca. 3000 m² stavbišča. Sodno cenjeno 203.000 Din. (p)

Novo hišo
dvostanovanjsko, pri železniški postaji na Črnučah. — prodam za 50.000 Din. — Jerko, Črnuče pri Ljubljani (p)

Prodajam
v prometnem industrijskem kraju trgovino z mešanim blagom in gostilno z vsem inventarjem, ob glavni cesti, 4 postaje od Zagreba, brez konkurence, ne daleč od Slovenije. Prodajam zaradi preselitve. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 12709. (p)

Kupimo

Seno
sladko, polsladko, in deteljo, kupim. Ponudbe na Josip Herlah, Laško. (k)

Vsakovrstno zlato kupuje
po najvišjih cenah CERNE, juvelir, Ljubljana Wolfova ulica št. 3.

Božična drevesa
od 40 do 150 cm. 3000 komadov, kupim. Ponudbe poslati upravi »Slov.« pod št. 12702. (k)

Glasba

R. Warbinek
najstarejša izvornica klavirjev
Ljubljana
Gregorčičeva ul. 5 I.
Prodaja inozemskih in lastnih izdelkov
Strokovniška popravila in uglaševanje
Nacenejša i popravila
Obročna odplacovanja

Prodajmo

Zimske plašče
damske, dekliske in otroške kupite najceneje pri F. I. Goričar, Ljubljana, Sv. Petra cesta 29. (l)

Koruzno moko
za kremo,

koruzo, oves, pšeno, rž, ajdo in proso
dobite najceneje v

Javnih skladiščih (Balkan)

Tyrševa (Dunajska) c. 33 pri trdku

Fran Pogačnik d. z o. z.

Prodajam
»Diabolo« posnemalnik, popolnoma nov, kapacitete na uro 120 lit. Tudi na obroke. Vprašati v upravi »Slovenca« pod št. 12703. (l)

Med
zajamčeno pristen, ajdov po 14 Din, cvetlični po 17 Din, na drobno, engros popust. Selenburgova 6-I., Plemenitaš. (l)

Vsem
brezobvezen ogled novih in rabljenih predmetov. Kersnikova 7, Prilika. (l)

Takoj
s popolno sigurnostjo uničite škurke in ruse, ako naročite »Rusib«. — Uspeh zajamčen. Cena 30 Din vnaprej. Glavno zastopstvo: Marko Stuhec, Ormož. (l)

Javna dražba
najdenih predmetov se bo vršila dne 7. novembra ob 9 na glavnem kolodvoru v Ljubljani. (l)

Pletilni stroj
(Popp 100/12), skoraj nov - prodajmo. F. M. Rozman, Ljubljana, Židovska ulica 7. (l)

Mi smo cenejši!

Nashe preproge vseh vrst tekoče, tkanine za pohištvo, stene, itd. Vas bodo očarale, da imate boljšo kvaliteto za ušelo ceno.

„CILIM“
Dasaža nebotičnika.

Telefon 2059
PREMOG
KARBOPAKETE
DRVA. KOKS nudi

Pogačnik
Bohoričeva ulica št. 5.

Novo koruzo
in koruzno krmilno moko

za prašičjerejo oddaja po zelo nizki ceni

tvrdka A. VOLK

Ljubljana Resljeva c. 24.

Ako želite ohraniti

prebavne organe zdrave potem se varujte falzificiranih grenčic in kupujte samo domačo, naravno Jordan grenčico, ki Vam bo okrepila v nekaj dneh Lastnik V. Rupp, Beograd, Kn. Mihajlova 16

Umrl je naš

TONI KREMŽAR

dipl. stroj. teh. — rez. oficir

Pogreb bo v torek ob pol štirih iz njegovega doma na pokopališče v št. Vidu.

št. Vid nad Ljubljano, 4. novembra 1934.

Rodbina Kremžar.

Naša ljubljena soproga, mama, stara mama, sestra, teta in tašča, gospa

Ana Majnik roj. Juvan

je dne 4. t. m., previdena s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspala. Pogreb nepozabne pokojnice bo v torek, dne 6. t. m. ob dveh popoldne iz tukajšnje Splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 4. novembra 1934.

Globoko užaloščeni Gregor Majnik, soprog, hčere in sinovi ter ostalo sorodstvo.

Drago za zimske suknje, hlače, svetle cene

R. Mikaur - Pr Skofu

Ljubljana, Prešernova ul. Pred skofijo

ALGA ZA MASAŽO PROTI REVMAZMU

ISIASU, BOLECINAM V KOSTEH, ZBADANJU IN RAZTEZANJU MISIC

Na dlan roke si izlijte nekoliko »Alge« ter drgnite vzdolž mišic oni del telesa, kjer občutite bolečine. Ko se je dlan ogrela in posušila, jo namočite nanovo in zopet drgnite. Tako ponavljajte večkrat, nato pa ovijte na drgnjeni del telesa z volneno krpo ali »oberm«.

Masirati je treba dva do trikrat dnevno, po potrebi tudi večkrat. Če po prvih masiranjih boste imeli prijeten občutek in olajšanje bolečin. Kakor hitro občutite tudi najmanjše razpoložanje in raztezanje, nadrgnite telo z »ALGO«, ker je to lahko pričetek težkega obolenja, ki ga boste z malo »ALGE« preprečili.

»ALGA« se dobi povsod. — 1 »steklenica 14 Din (Reg. a. br. 18117-32.)

Krščanska ženska zveza v Mariboru

javi vsem članom in članicam tužno vest, da je nje zasluzna članica in podpredsednica, gospa

MARIJA FON

v nedeljo, dne 4. novembra, previdena s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspala. Pogreb blagopokojnice se bo vršil v torek, 6. novembra ob četrti na 5 izpred mrtvašnice mestnega pokopališča v Pobrežju.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v sredo, dne 7. novembra ob 6 v župni cerkvi sv. Magdalene.

Maribor, dne 5. novembra 1934.

ODBOR

Umrl je naš

TONI KREMŽAR

dipl. stroj. teh. — rez. oficir

Pogreb bo v torek ob pol štirih iz njegovega doma na pokopališče v št. Vidu.

št. Vid nad Ljubljano, 4. novembra 1934.

Rodbina Kremžar.

Naša ljubljena soproga, mama, stara mama, sestra, teta in tašča, gospa

Ana Majnik roj. Juvan

je dne 4. t. m., previdena s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspala. Pogreb nepozabne pokojnice bo v torek, dne 6. t. m. ob dveh popoldne iz tukajšnje Splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 4. novembra 1934.

Globoko užaloščeni Gregor Majnik, soprog, hčere in sinovi ter ostalo sorodstvo.

Drago za zimske suknje, hlače, svetle cene

R. Mikaur - Pr Skofu

Ljubljana, Prešernova ul. Pred skofijo

ALGA ZA MASAŽO PROTI REVMAZMU

ISIASU, BOLECINAM V KOSTEH, ZBADANJU IN RAZTEZANJU MISIC

Na dlan roke si izlijte nekoliko »Alge« ter drgnite vzdolž mišic oni del telesa, kjer občutite bolečine. Ko se je dlan ogrela in posušila, jo namočite nanovo in zopet drgnite. Tako ponavljajte večkrat, nato pa ovijte na drgnjeni del telesa z volneno krpo ali »oberm«.

Masirati je treba dva do trikrat dnevno, po potrebi tudi večkrat. Če po prvih masiranjih boste imeli prijeten občutek in olajšanje bolečin. Kakor hitro občutite tudi najmanjše razpoložanje in raztezanje, nadrgnite telo z »ALGO«, ker je to lahko pričetek težkega obolenja, ki ga boste z malo »ALGE« preprečili.

»ALGA« se dobi povsod. — 1 »steklenica 14 Din (Reg. a. br. 18117-32.)

Krščanska ženska zveza v Mariboru

javi vsem članom in članicam tužno vest, da je nje zasluzna članica in podpredsednica, gospa

MARIJA FON

v nedeljo, dne 4. novembra, previdena s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspala. Pogreb blagopokojnice se bo vršil v torek, 6. novembra ob četrti na 5 izpred mrtvašnice mestnega pokopališča v Pobrežju.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v sredo, dne 7. novembra ob 6 v župni cerkvi sv. Magdalene.

Maribor, dne 5. novembra 1934.

ODBOR

Umrl je naš

TONI KREMŽAR

dipl. stroj. teh. — rez. oficir

Pogreb bo v torek ob pol štirih iz njegovega doma na pokopališče v št. Vidu.

št. Vid nad Ljubljano, 4. novembra 1934.

Rodbina Kremžar.

Naša ljubljena soproga, mama, stara mama, sestra, teta in tašča, gospa

Ana Majnik roj. Juvan

je dne 4. t. m., previdena s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspala. Pogreb nepozabne pokojnice bo v torek, dne 6. t. m. ob dveh popoldne iz tukajšnje Splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 4. novembra 1934.

Globoko užaloščeni Gregor Majnik, soprog, hčere in sinovi ter ostalo sorodstvo.

Drago za zimske suknje, hlače, svetle cene

R. Mikaur - Pr Skofu

Ljubljana, Prešernova ul. Pred skofijo

ALGA ZA MASAŽO PROTI REVMAZMU

ISIASU, BOLECINAM V KOSTEH, ZBADANJU IN RAZTEZANJU MISIC

Na dlan roke si izlijte nekoliko »Alge« ter drgnite vzdolž mišic oni del telesa, kjer občutite bolečine. Ko se je dlan ogrela in posušila, jo namočite nanovo in zopet drgnite. Tako ponavljajte večkrat, nato pa ovijte na drgnjeni del telesa z volneno krpo ali »oberm«.

Masirati je treba dva do trikrat dnevno, po potrebi tudi večkrat. Če po prvih masiranjih boste imeli prijeten občutek in olajšanje bolečin. Kakor hitro občutite tudi najmanjše razpoložanje in raztezanje, nadrgnite telo z »ALGO«, ker je to lahko pričetek težkega obolenja, ki ga boste z malo »ALGE« preprečili.

»ALGA« se dobi povsod. — 1 »steklenica 14 Din (Reg. a. br. 18117-32.)

Krščanska ženska zveza v Mariboru

javi vsem članom in članicam tužno vest, da je nje zasluzna članica in podpredsednica, gospa

MARIJA FON

v nedeljo, dne 4. novembra, previdena s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspala. Pogreb blagopokojnice se bo vršil v torek, 6. novembra ob četrti na 5 izpred mrtvašnice mestnega pokopališča v Pobrežju.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v sredo, dne 7. novembra ob 6 v župni cerkvi sv. Magdalene.

Maribor, dne 5. novembra 1934.

ODBOR

Umrl je naš

TONI KREMŽAR

dipl. stroj. teh. — rez. oficir

Pogreb bo v torek ob pol štirih iz njegovega doma na pokopališče v št. Vidu.

št. Vid nad Ljubljano, 4. novembra 1934.

Rodbina Kremžar.

Naša ljubljena soproga, mama, stara mama, sestra, teta in tašča, gospa

Ana Majnik roj. Juvan

je dne 4. t. m., previdena s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspala. Pogreb nepozabne pokojnice bo v torek, dne 6. t. m. ob dveh popoldne iz tukajšnje Splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 4. novembra 1934.

Globoko užaloščeni Gregor Majnik, soprog, hčere in sinovi ter ostalo sorodstvo.

Drago za zimske suknje, hlače, svetle cene

R. Mikaur - Pr Skofu

Ljubljana, Prešernova ul. Pred skofijo

ALGA ZA MASAŽO PROTI REVMAZMU

ISIASU, BOLECINAM V KOSTEH, ZBADANJU IN RAZTEZANJU MISIC

Na dlan roke si izlijte nekoliko »Alge« ter drgnite vzdolž mišic oni del telesa, kjer občutite bolečine. Ko se je dlan ogrela in posušila, jo namočite nanovo in zopet drgnite. Tako ponavljajte večkrat, nato pa ovijte na drgnjeni del telesa z volneno krpo ali »oberm«.

Masirati je treba dva do trikrat dnevno, po potrebi tudi večkrat. Če po prvih masiranjih boste imeli prijeten občutek in olajšanje bolečin. Kakor hitro občutite tudi najmanjše razpoložanje in raztezanje, nadrgnite telo z »ALGO«, ker je to lahko pričetek težkega obolenja, ki ga boste z malo »ALGE« preprečili.

»ALGA« se dobi povsod. — 1 »steklenica 14 Din (Reg. a. br. 18117-32.)

Krščanska ženska zveza v Mariboru

javi vsem članom in članicam tužno vest, da je nje zasluzna članica in podpredsednica, gospa

MARIJA FON

v nedeljo, dne 4. novembra, previdena s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspala. Pogreb blagopokojnice se bo vršil v torek, 6. novembra ob četrti na 5 izpred mrtvašnice mestnega pokopališča v Pobrežju.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v sredo, dne 7. novembra ob 6 v župni cerkvi sv. Magdalene.

Maribor, dne 5. novembra 1934.

ODBOR

Umrl je naš

TONI KREMŽAR

dipl. stroj. teh. — rez. oficir

Pogreb bo v torek ob pol štirih iz njegovega doma na pokopališče v št. Vidu.

št. Vid nad Ljubljano, 4. novembra 1934.

Rodbina Kremžar.

Naša ljubljena soproga, mama, stara mama, sestra, teta in tašča, gospa

Ana Majnik roj. Juvan

je dne 4. t. m., previdena s tolažili sv. vere, mirno v Gospodu zaspala. Pogreb nepozabne pokojnice bo v torek, dne 6. t. m. ob dveh popoldne iz tukajšnje Splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 4. novembra 1934.

Globoko užaloščeni Gregor Majnik, soprog, hčere in sinovi ter ostalo sorodstvo.

Drago za zimske suknje, hlače, svetle cene

R. Mikaur - Pr Skofu

Ljubljana, Prešernova ul. Pred skofijo

ALGA ZA MASAŽO PROTI REVMAZMU

ISIASU, BOLECINAM V KOSTEH, ZBADANJU IN RAZTEZANJU MISIC

Na dlan roke si izlijte nekoliko »Alge« ter drgnite vzdolž mišic oni del telesa, kjer občutite bolečine. Ko se je dlan ogrela in posušila, jo namočite nanovo in zopet drgnite. Tako ponavljajte večkrat, nato pa ovijte na drgnjeni del telesa z volneno krpo ali »oberm«.

Masirati je treba dva do trikrat dnevno, po potrebi tudi večkrat. Če po prvih masiranjih boste imeli prijeten občutek in olajšanje bolečin. Kakor hitro občutite tudi najmanjše razpoložanje in raztezanje, nadrgnite telo z »ALGO«, ker je to lahko pričetek težkega obolenja, ki ga boste z malo »ALGE« preprečili.

»ALGA« se dobi povsod. — 1 »steklenica 14 Din (Reg. a. br. 18117-32.)

Krščanska ženska zveza v Mariboru